

Giới thiệu Tiểu Bạch Xà Thơ Ngây

Thể loại: sắc, ngược, 18+

Câu chuyện tình yêu của nàng tiểu bạch xà ngây thơ bị thương tiền đào hoa gian xảo bắt giữ làm của riêng hắn.

Mối tình tiền ma cuối cùng sẽ ra sao? là đau khổ, tuyệt vọng hay hạnh phúc viên mãn.

Trích đoạn:

Bạch Tiểu Du âu yếm nhìn người mình yêu thương hết mực cũng là người hận thấu xương.

Mạc Thiên Lục Đã là người đã giam cầm nàng, hắn là người tàn nhẫn nhất thế gian. Nàng là món đồ khiến hắn hả giận mà thôi.

Nàng vì hắn mà hi sinh tự do và hạnh phúc của đời mình. Nàng vì hắn nguyện chết đi để cứu người hắn yêu.

Mạc Thiên Lục Đã la lên một tiếng chạy về phía nàng nhưng tất cả đã muộn.

"Thiếp yêu chàng...rất nhiều cho dù người chàng yêu là nàng ấy chứ không phải ta" Trái tim nàng đau đớn từng lời tung chữ như một nhát dao đâm vào tim mình.

"Hãy đối xử với nàng thật tốt nhé"

Cơ thể của nàng dần dần mờ nhạt tan biến thành những cánh hoa đào bay trong gió.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Bạch Xà Thơ Ngây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 1 - Chương 1: Kẻ hại cha mẹ nàng là tình ái

Hồi I

Tình ái có thể khiến một kẻ độc ác trở lên hiền lành, một kẻ nhất gan lại trở nên mạnh mẽ, một kẻ thông minh biến thành ngốc nghếch, hay một kẻ tài giỏi biến thành vô dụng.

Tình ái vừa có mặt tốt, mặt xấu đan xen nhau. Tình ái là gì mà có thể làm con người hi sinh cho nhau bỏ đi quyền lực và địa vị để ở bên nhau.

Nàng là một con bạch xà tu luyện 100 năm thành người xinh đẹp thoát trần cha nàng là xà vương trong giới yêu ma giới giang và đầy quyền lực lúc bấy giờ vừa gặp lần đầu tiên đã yêu say đắm mẹ nàng là một tiên hoa dịu dàng và thoát trần. Mối tình của cha mẹ nàng bị người trong tộc phản đối vì khác nhau rõ rệt về chủng tộc cha nàng đành bỏ đi quyền lực và ngôi vị vương xà của mình rồi dẫn mẹ nàng bỏ đi không bao giờ quay trở về đó nữa. Mối tình giữa tiên và yêu quái lại làm cha mẹ nàng ngày càng trở lên yếu đi vì sự khác biệt giữa tiên khí và ma khí mà dần mất linh lực của mình đến khi hạ sinh nàng ra mà mẹ mất đi biến thân thành một cây hoa đào quanh năm tươi tốt làm cha nàng ngày ngày đau xót thương nhớ mẹ nàng chịu khổ nuôi nàng lớn lên.

Càng lớn Bạch Tiểu Du càng giống mẹ mình xinh đẹp thuần khiết như một tiên nữ chứ không hề thô tục và xấu xí như những xà tinh khác. Tiểu Du có một lớp da màu trắng lại hồng hồng như đoá hoa anh đào mái tóc đen dài thướt tha khuôn mặt thanh tú thoát trần mang tính trẻ con làm cha nàng phần nào nguôi ngoai nỗi buồn. Năm tháng trôi qua hắn biết mình không còn khoẻ mạnh như trước nữa mỗi lần vào rừng sâu kiếm thức ăn đều phải tránh né kẻ thù đầy nhục nhả ngay cả hắn cũng thấy thật sỉ vả bản thân.

Bỗng rồi một hôm đi săn trở về cha nàng thương thế bị đầy mình vì gặp kẻ địch mạnh không đánh lại được còn để hắn cướp đi linh đan của mình. Trước khi cha nàng chết đã dặn nàng không được có ái tình với bất cứ ai vì nó sẽ làm tổn thương nàng và khiến nàng rơi vào thảm cảnh như ông, tình ái là thứ đã hại chết cha và mẹ nàng rồi sau đó tất thảy. Xác ông biến thành một con hắc xà lớn và được chôn trước cây đào nơi mẹ nàng yên nghỉ.

Đứng trước di mộ cha mẹ nàng đưa tay xin thế sẽ tìm cho bằng được ái tình để trả thù cho cha mẹ. Nhưng nàng thấy nhiệm vụ này rất là khó nha nàng còn không biết ái tình như thế nào làm sao báo thù đây.

Từ đó nàng đi khắp nơi trong nhân gian để tìm và giết ái tình.

Cho đến một ngày kia khi nàng đi qua một hồ nước nóng tỏa ra mùi hương dễ chịu xung quanh cỏ dại mọc tứ phía. Mùi hương của cỏ dại hòa tan lẫn trong gió, tiếng xào xạc lá cây tạo lên một cảnh đẹp hữu tình làm nàng thật muốn đi tắm. Bỗng một nam nhân không biết từ đâu xuất hiện tay cầm một cây sáo ngọc đáng đi nhỏ nhả bước đến làm nàng sợ hãi trốn vào bụi cỏ nhìn nam nhân đó.

nam nhân có vóc dáng cường tráng từ từ thoát bộ xiêm y màu xanh trên người mình xuống. Cơ thể hoàn mỹ không tỳ vết ngày càng được phơi bày ra. Bạch Tiểu Du bỗng thấy lồng ngực của mình đập phồng cái gì đó đang không ngừng đập má nàng vốn đã hồng hồng lại càng đỏ khi thấy nam nhân trước mặt vô tư chơi đùa. Đây là lần đầu tiên nàng thấy cơ thể mình có cảm giác lạ như vậy thật kỳ quái.

Nam nhân đang tắm bỗng nhận ra điều bất thường một luồng linh khí và tà khí lẫn lộn đâu đây bỗng hấn phát tay một cái một tia sáng màu xanh bỗng quần lấy thân thể Bạch Tiểu Du kéo nàng từ bụi cây ra trước mặt nam nhân.

“Thích nhìn trộm vậy sao.” nam nhân ưu nhã bắt phàm không sợ hãi khi bị người khác nhìn cảnh mình tắm.

“Ta. Ta không có.” Bạch Tiểu Du dấy dựa nhưng không thoát khỏi trời buộc.

Nam nhân bỗng phát tay bộ y phục trên người nàng rơi xuống để lộ cơ thể trắng nõn mê người.

“Hóa ra là một con bạch xà” nam nhân cười nham hiểm kéo cơ thể mềm mại và trắng ngần của cô lại gần phía mình làm Bạch Tiểu Du sợ hãi dùng linh lực phá phép của hấn mà không được còn khiến sợi dây vô hình đó càng buộc chặt.

“Hừ muốn trốn không dễ vậy đâu” nam nhân khẽ vuốt gương mặt sợ hãi của nàng khiến Tiểu Du run rẩy nhắm chặt mắt lại khiến nam nhân cười lớn. Hấn ở tiên giới đã lâu vì chán nản mới xuống hạ giới du ngoạn còn đang chê nhân gian thật chán nản bỗng không biết từ đâu xuất hiện một nữ tử nửa tiên nửa xà làm hấn thật tò mò muốn trêu chọc. Lại thấy Xà nữ lại ngốc nghếch khi thấy hấn chỉ biết sợ hãi trốn chạy làm hấn rất hứng thú coi bộ ngày tháng sau này sẽ không còn nhàm chán nữa.

Tác giả: mình không biết nên xây hình tượng nam chính như thế nào nên dành cho hấn 1 chút biến thái, lưu manh và ham sắc giới vậy.

Cuối cùng vẫn là mong mọi người ủng hộ mình

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Bạch Xà Thơ Ngây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 2: Bạch Xà bị trêu chọc (1)

“Nè buông ra! Ta đã bảo là không nhìn trộm, Ta đến trước “Nàng tức giận cọ quấy nhưng sợi dây trên người càng bó chặt lại hơn nữa khiến cơ thể đau nghiến các đốt xương như vỡ vụn làm nàng nhăn mày đẹp lại.

“Đau, thả ra” đây là lần đầu tiên nàng bị ép trong tình thế này lên sợ hãi mà la lên.

“Trong trời đất chẳng có ai có điểm phúc như ngươi đâu, tiểu Bạch xà” hấn vuốt ve mái tóc dài đen mượt của cô. Nhìn đi nhìn lại Xà nữ này cũng rất xinh đẹp có thể còn đẹp hơn cả mấy tiên nữ trên thiên đình khiến hấn thật muốn chơi đùa một phen. Ở tiên giới có ai mà không biết đến Mạc Thiên Lục Đã thượng thân hấn trên thiên đình ngày ngày phải sống kiềm chế bản thân cùng đám thần tiên già nhân già nghĩa không gần nữ sắc khiến hấn như phát điên. Sống hơn 30 vạn năm ngày ngày chỉ biết tu luyện ngày ngày cô độc vậy thì thả xuống phàm giới làm yêu ma quỷ quái nhưng sống đúng với bản thân còn hơn. Cho dù ở thiên đình đám tiên nữ ngày ngày muốn gần hấn muốn hấn chọn làm thể tử hấn đều không thèm, vì sao ư vì chúng quá nhàm chán chỉ biết làm theo điều hấn sai bảo giả mình thanh cao trong sáng thì thả hấn cùng nữ xà này còn hơn.

“Vì sao chứ. Bị ngươi trói được xem là điểm phúc sao? Ta...không thèm! “ cái gì tên này nào có vấn đề sao?

“Đừng vậy!...Ngươi là kẻ không biết phúc phận của mình. Hay ngươi muốn ta lột hết đồ của ngươi rồi trói lên cây đại thụ phía kia cho người khác ngắm nhìn “ vừa nói hấn vừa chỉ tới một cây cổ thụ ngàn năm cách đó không xa.

“Ngươi dám “

“Sao ta không dám “ nhìn thấy vẻ mặt sợ hãi của cô khiến hấn thật vui vẻ nhưng vẫn tỏ ra bộ mặt thật nghiêm túc trên mặt ghi 5 chữ “không được chọc giận ta”

“Đừng mà! Ta xin ngươi “ bị trói trên cây á, thả giết nàng còn hơn. Nhưng ít nhất không nên chọc nổi giận hấn bây giờ. Đợi khi hấn thả nàng ra thì trả thù không muộn nàng sẽ xé xác hấn cho chó ăn. Thấy thái độ của nàng thay đổi như thời tiết khiến hấn nghi ngờ nhìn nàng tiểu bạch xà ngốc nghếch lại đang có mưu kế gì đây. Nhưng dù cho thế nào thì cũng chẳng tổn hại gì đến hấn cả đối phó một con Bạch xà tu luyện chưa được 100 thì dễ như trở bàn tay.

“Ta đau, van cầu ngươi! “ nàng thiết tha cầu xin hấn dùng cái chiêu bộ mặt đáng thương hay dùng với cha cầu xin hấn.

Nhìn khuôn mặt ấy khiến Mạc Thiên Lục Đã không biết lại như bị ma quỷ sui khiến thu hồi lại phép thuật thả nàng ra. Bạch Tiểu Du thấy vậy liền nhanh

chóng lấy y phục lên khoác vô tiến lại gần hấn bàn tay nhẹ nhàng vuốt ve lồng ngực với gương mặt vô hại nhìn cơ thể không mảnh vải của Mạc Thiên Lộc Dã.

“Ngươi thật tài giỏi chỉ tiếc là...đi gặp diêm vương đi!” nàng lấy chiếc trâm cài tóc chứa nọc độc ngàn năm của cha nàng để lại đâm thẳng vào ngực hấn.

“Ngươi! “ gương mặt Mạc Thiên Lộc Dã tím tái của người bị chúng độc nhìn nàng.

“Đi chết đi” nàng dùng 9 phần công lực đánh hấn một cái.

Kì này hấn chết thật rồi kì độc ngàn năm của cha cộng với một chương của nàng khiến độc tính đi nhanh tới tim phổi cho dù là thần tiên cũng không sống nổi. Tiểu Du định bước lên bờ thì lại nghĩ đến lúc này bị hấn si nhục mà tức giận quay lại. Nâng thân thể của Mạc Thiên Lộc Dã lên đây khinh thường.

“Đại tiên không phải ngươi giỏi lắm sao lúc này còn muốn lột sạch đồ treo ta lên mà. Hừ ta cho ngươi chết rồi cũng phải chịu nhục nhã “nàng nâng thân thể của hấn lên nhưng bỗng bị cánh tay sắt chắc giữ lại đây hoảng sợ nhìn tên trước mặt.

“Sao? Sao ngươi... “ nàng á khẩu nhìn hấn lần này nàng xong rồi.

“Sao ta vẫn chưa chết. Là thật nhỉ. Hừ chỉ với loại độc đó với mấy chiêu mèo cào của ngươi sao? Hừ ta cho ngươi hối hận! “ hấn nhìn nàng đầy nham hiểm cười lớn.

“Ngươi! “ nàng hiện hình thành nửa người nửa xà chiếc đuôi trắng ngọc nâng lên hạ xuống đánh về phía hấn nhưng bị Mạc Thiên Lộc Dã tránh khỏi và lên mặt hồ khiến nước văng tung tóe làm hai hàng.

“Được vậy ta chơi với ngươi “ hấn không mảnh vải bay lên dùng một lớp nước bao bọc lại thân thể trần truồng của mình rồi chỉ vào mặt hồ nước chặn nàng lại. Chiếc đuôi của Tiểu Du lại vung lên phá lớp bọc bay lên khoáng không lại chưởng một quyền mạnh xuống lần này hấn lại không né sang mà trực tiếp phát tay khiến đòn tấn công hướng vào hòn đá làm nổ tung. Thấy mình không có cơ hội thắng khiến nàng nghĩ tới bản năng chạy trốn nhưng vừa bay lên bàn chân lại bị một dòng nước quấn lại lôi trở về.

“Á” nàng rơi vào lồng ngực cứng rắn của hấn khiến choáng váng bị hấn nhắc bổng lên bờ.

“Thử xem ta xử lý ngươi thế nào “

Nếu có ai thấy được bộ dạng của nàng bây giờ sẽ phá lên cười giữ đội...

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Bạch Xà Thơ Ngây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 1 - Chương 3: Bạch xà bị trêu chọc (2)

Bạch Tiểu Du tức giận ra sức dẩy dựa la hét: “tên khốn thả ta ra, ta giết ngươi!” hai chân nàng thì bị trói chặt đầu thì lộn xuống đất khiến bản thân thấy thật nhục nhã vô tận. Còn nhìn tên khốn nào đó thì tự tại ngồi trên cành cây lớn thân nhiên trêu đùa nàng.

“Ngươi giỏi lắm dám đánh lên ta, được ta cho ngươi một bài học!” hấn phải dạy dỗ nàng thật đàng hoàng để tránh sau này tái diễn lỗi trong túi một sợ roi da màu bạc rồi dùng sợi dây mon trốn trên cơ thể non nớt của nàng không ngừng đe dọa.

“Ngươi biết đây là gì không? Đây là sợi dây lấy từ xương cốt một con xà tinh như ngươi nhưng đã tu luyện vạn năm bị ta thu phục và lột da luyện thành sợi roi nàng, đừng nói là ngươi cho dù là thần tiên trên trời cũng không chịu nổi quá năm roi nghĩ sao ta thử nó trên người ngươi?” hấn không hề nói quá lên thực sự hấn đã dùng rất nhiều thời gian để luyện một bộ xương cốt của đại xà thành sợi roi bạc này. Nhưng đôi lại nó còn tốt hơn gấp nhiều lần thần khí khác tuy uốn nắn dễ dàng nhưng lại có sức tàn phá vô hạn một roi này trên người bạch xà chắc rằng sẽ khiến nàng thịt nát xương tan.

“Đừng mà “ cho dù có cứng đầu thế nào nàng cũng bị hấn dọa sợ cái gì mà xương cốt đi xà ngàn năm, nàng mới chỉ là một con Bạch Xà miễn cưỡng cũng chỉ được 100 tuổi nhờ vào linh khí của cha và mẹ mà có thân hình loài người sớm hơn mấy con xà tinh khác vậy mà giờ lại bị một tên không biết thần hay quỷ đùa giỡn tánh mạng có trách thì trách số nàng thật xui xẻo.

Mạc Thiên Lộc Dã thấy nàng co dúm như con mèo nhỏ nhìn hấn đầy đề phòng mà buồn lòng. Haiz dù sao thì nàng cũng chỉ là một con rắn nhỏ à không là đại nhò cũng chẳng uy hiếp được hấn cần gì lo lắng chứ. Nhưng nghĩ đến chuyện nàng đánh lên mình khiến hấn bức mình trên đời này hấn ghét nhất là bị đâm sau lưng vậy mà nàng lại dám phạm vào đại kị này.

“Sợ lắm hả?” hấn cười lên vung roi dọa đánh làm Bạch Tiểu Du sợ hãi nhắm mắt lại với vẻ mặt đầy cam chịu nhưng đợi mãi cũng thấy hấn chưa ra tay liền trộm mở mắt ra nhìn.

“Trông người thật tội nghiệp khiến ta nhớ lại một con hổ trắng trước đây ta từng nuôi, thôi được lần này ta tha cho người nhưng mà... pháp thuật và vũ khí tạm thời ta sẽ giữ lấy” hẳn chỉ một luồng sáng tới trước ngực nàng phong ấn lại.

“Người, được rồi thả ta ra!” giờ nàng chẳng khác gì đám người phạm kia à không phải nói là thua xa nếu gặp kẻ địch phải làm sao đây, thật lo lắng.

“Người yên tâm trong thời gian này ta sẽ bảo vệ người”

“Thời gian này? Cái gì ta không muốn. Người không định thả ta?”

“Không muốn, vậy người đừng hòng phá giải phong ấn trên người mình, khắp trốn thiên địa người giúp người được chỉ đếm trên đầu ngón tay... chỉ sợ họ sẽ bỏ tâm tư vì người sao?”

Mạc Thiên Lục Dã thu lại sợi dây nhắc cô chạm mặt đất tiêu điều khoải lạc mà đi trước bỏ nàng vẫn còn thần thờ ở phía sau

---

“Đêm nay ở đây thật sao?” cái hang động đầy tối tăm ẩm ướt khác xa nơi nàng ở trước đây.

“Lần đầu tiên ta thấy có yêu tinh kén chọn như người” lấy trong túi áo một viên chân châu treo lên góc hang động để bảo vật tự phát ra ánh sáng vàng nhạt.

“Oa đẹp quá” Tiểu Du muốn chạm vào nhưng không tới lại không thể bay lên vì bị mất pháp thuật đành phải ngẩn nhìn trong vô vọng. Đôi mắt nhỏ chớp chớp liên hồi

Thạch động này có vẻ là của nhện tinh nhưng bị bỏ hoang đã lâu bị mạng nhện sót lại giăng kín. Phía góc là một chiếc giường bằng đá phủ một lớp bụi dày. Mạc Thiên Lục Dã đành dùng tay áo lau sạch sẽ bụi bặm rồi vẫy tay gọi Bạch Tiểu Du còn đang tò mò ngắm nghía viên ngọc châu.

“Đu nhí qua đây. Nhanh” gọi mấy lần nhưng Tiểu Du bỏ ngoài tai không thèm quan tâm khiến hắn đành dùng phép kéo nàng lại.

“ngủ đây sao”

“Ừ”

“Nhưng chỉ có một chiếc giường?” “chẳng nhẽ ngủ chung sao nàng không thích đâu.

“Ủm ngủ chung, người thật rắc rối ta không lo người thì ngại gì chứ” được ngủ chung cùng giường với hắn không phải là tốt lắm sao.

“Ta nằm dưới đất...áaa” chưa nói hết câu thì Bạch Tiểu Du đã bị Mạc Thiên Lục Dã kéo lên giường ôm chặt: “như vậy sẽ không lạnh người lên nhớ bản thân mình bây giờ chẳng khác gì người thường, hiểu không?”

“Ủm”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Bạch Xà Thơ Ngây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 1 - Chương 4: Bạch Tiểu Du bị thương

Trong hang động ẩm ướt với thứ ánh sáng nhàn nhạt của viên minh châu khiến Tiểu Du không tài nào ngủ được đột nhiên nàng rất nhớ tới cha nếu như người còn sống sẽ không để nàng chịu khổ như vậy rồi. Tiểu Du cựa quậy muốn quay sang liền đập vào mặt mình là khuôn mặt thanh tú bất phạm của Mạc thiên Lục Dã nhưng lúc này lại hiện lên vài tia dịu dàng thật giống cha.

Bạch Tiểu Du ngồi dậy nhẹ nhàng bước xuống khỏi tảng đá lớn đôi chân thon nhỏ cố gắng từng bước đi không tạo tiếng động sau khi bước ra khỏi cửa hang liền cố gắng chạy về phía trước. Tuy rất lo lắng bản thân không còn pháp thuật nhưng nàng cũng không còn cách nào khác. Dù sao cái tên kia cũng sẽ chẳng thêm hóa giải cho mình, bên cạnh hắn chắc chắn phải chịu khổ không bằng rời đi sẽ tốt hơn.

trong son động một đôi mắt thâm thúy mở ra gương mặt hoàn mỹ tạo một nét cười:

“Được lắm ta xem thử rốt cuộc người có thể chạy xa đến đâu?” Mạc Thiên Lục Dã ung dung nhìn bóng nhỏ chạy đi trong lòng không ngừng khinh miệt món đồ chơi không có đầu óc của mình.

về phần Tiểu Du như mất phương hướng chạy loạn xạ bên trong rừng chẳng khác gì mê cung sợ sẽ không thoát ra khỏi nơi này. cộng với bản thân giờ chẳng khác gì người thường sẽ gặp nguy hiểm khi gặp kẻ thù càng nghĩ nàng càng nguyên rủa tên điên kia và cũng giận bản thân mình đang yên đang lành tự nhiên chọc phải hắn làm gì chứ để giờ phải chịu khổ nhưng giờ tự trách cũng đã muộn rồi thôi thả cứ giữ cái mạng nhỏ này trước đã.

Đang suy nghĩ bỗng nhiên không biết từ đâu những dây leo từ một cây cổ thụ gần đó lao tới chưa kịp để nàng phản ứng vội liền trối chết tứ chi khiến Tiểu Du hoảng sợ la lên một tiếng.

Tiểu Du muốn dùng lực bảo thần kiếm của mình chém đứt dây leo nhưng lại quên mất binh khí của mình đã bị tên hỗn đản kia lấy mất. Rất có thể hôm nay nàng sẽ bỏ mạng ở đây a nhưng nàng không muốn.

“Ha ha rất lâu rồi ta không được ăn thịt của nhân loại rồi, tự nhiên hôm nay lại có kẻ dẫn xác tới” Thụ tinh phát ra tiếng nói chẳng khác gì cụ già 70 làm nàng phát run. Trước đây Tiểu Du cũng gặp nhiều yêu ma lại không phải bận tâm nhiều lắm nếu kẻ địch yếu kém sẽ không ngại đối đầu còn chẳng may gặp kẻ mạnh thì tháo chạy vốn lẽ không phải nàng ham sống sợ chết mà là cha đã dạy.

Xà nữ trăm năm trả thù chưa muộn!

Thiệt thòi trước mắt sau này đòi lại chẳng là gì. nhưng bây giờ nàng là người phạm có muốn chạy cũng không được rồi.

“Ta không phải người phạm! “nàng chỉ mong giờ hân sẽ tha cho nàng mà thôi.

“Ngươi lừa ta sao hả. Nhân loại ngu ngốc muốn trốn thoát không dễ vậy đâu” Thụ yêu tức giận xuất một chưởng mạnh vào ngực nàng tuy không lấy đi mạng sống nhưng khiến lực phủ ngũ tạng chấn động mạnh khiến nàng đau đớn la lên.

“Phạm nhân vẫn là ngu ngốc nhất! “Thụ yêu vươn cánh tay là một cành cây khô khốc sần sùi trước mặt Tiểu Du.

“Roẹt” một đường dài rướm máu khiến Tiểu Du nhẩn mặt.

“Nhìn xem giờ ngươi đẹp hơn rồi “Thụ yêu vừa nói vừa vui mừng nhìn nàng cười lớn.

“Ta giết ngươi” Bạch Tiểu Du dấy dựa nhưng đổi lại là càng thêm đau đớn do bị dây leo xiết chặt.

Bỗng một ý nghĩ nảy ra khiến nàng tự trách là nàng đang mong tên hỗn đản kia tới cứu mình. Nhưng nhanh chóng suy nghĩ đó bị đá đi ngàn dặm vì nàng lên oán hận hân vì tên đó đã khiến nàng rơi vào tình huống này.

“Nhân loại ngươi nghĩ ta lên một lần nuốt chửng hay nhắm nháp ngươi từ từ hả” hân kéo nàng gần mình hơn để xem khuôn mặt sợ hãi của Tiểu Du đang không ngừng vùng vẫy.

“ta thấy tốt nhất lên thả ta ra nếu ngươi không muốn hối hận a”

“Nhìn trông ngươi rất ngon miệng nghĩ ta sẽ tha ngươi sao?” hân há miệng to định một mch nuốt hết cơ thể mềm mại.

Bỗng dung một con gió mang theo hơi lạnh xuất hiện đầy linh khí khiến thụ yêu cảnh giác nhìn xung quanh một mảng tối mịt.

“là ai mau ra đây đừng giả quỷ thần “giọng nói khàn khàn của thụ yêu vang vọng đủ thấy công lực cao siêu tu luyện vạn năm không dễ đối phó.

Tiếng cười vang lên khoảng không xuất hiện một nam tử xiêm y màu xanh nhạt khí chất bất phàm đôi mắt rét lạnh chứa tia nguy hiểm.

“Hắc, hóa ra là Lục Dã đại thần không biết hôm nay lại có nhả hứng tới đây?”

Mạc Thiên Lục Dã ngược nhìn Bạch Tiểu Du đang nhắm nghiền mắt đầy đau đớn rồi nhìn qua thụ yêu.

“Không biết cục đá nhỏ đã làm gì khiến ông tức giận ra tay một nữ nhân chân yếu tay mềm”

“A, chuyện này... Ắ dám xâm phạm lãnh thổ của ta. Đây là tội cần trừng trị”

“À hóa ra là vậy thế ta lỡ bước chân tới không biết ngươi sẽ làm gì ta?”

Nhận thấy địch ý từ Mạc Thiên Lục Dã khiến thụ yêu bối rối không biết lên làm gì. ai mà không biết đối địch với tên này chỉ có một kết quả là chết chứ mà lần này lão ta cũng khiến hân giận rồi mà nguyên nhân rất có thể là nữ nhân này.

Nhân lúc Mạc Thiên Lục Dã sơ xuất thụ tinh liền nhả ra một luồng khói trắng rồi chạy biến.

“Khôn khiếp! “Mạc Thiên Lục Dã bay khỏi đám cháy bao phủ như mê cung không tìm thấy lối ra.

“Đáng lẽ ta định tha ngươi một mạng là ngươi ép ta” hân vung tay vào những gốc cây khiến cả khu rừng bị đốt cháy miêng tạo thành vòng cung.

Lửa này so với lửa trong lò luyện đan của thái thượng lão quân chỉ có thể hơn chứ không thể kém để dập tắt nó ngoài hân chỉ có một người là quan thế âm bồ tát không chế được.

Nhìn lũ yêu quái và lão thụ yêu khốn đốn trong đồng lửa thiêu làm hân nực cười

“Đúng là một đám ngu ngốc!”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Bạch Xà Thơ Ngây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 1 - Chương 5: Chữa thương giúp nàng

Chẳng mấy chốc khu rừng tươi tốt đã bị hấn thiêu rụi trông thật hoang vu tất cả đều được bao trùm bằng một lên khói nhưng duy chỉ trung tâm khu rừng cây cối xanh tốt bao phủ.

Hừ đúng là ngây thơ một cái kết giới yếu ớt làm sao ngăn cản được hấn. Mạc Thiên Lục Đã tiến tới bàn tay vừa chạm tới kết giới đã khiến nó dần mờ nhạt rồi biến mất hoàn toàn. Bên trong xuất hiện một cái cây liễu lớn

“Chỉ vì một bữa ăn có lên như vậy không “ hấn cười mỉa đốt lấy dễ cây thụ tinh.

“Aaaa” lão thụ tinh la lên quát Bạch Tiểu Du lên không trung rồi dùng chính sợi dây leo của mình đâm xuyên qua ngực nàng. Thân thể lão sau đó bị đốt cháy hoàn toàn tan biến thành hư vô.

“Aaaaa” Tiểu Du đau đớn kêu một tiếng chính lúc tưởng chừng sắp rơi xuống đất thì có cảm giác ai đó đang đỡ lấy mình.

“Khốn khiếp “ Mạc Thiên Lục Đã ôm lấy cô vào ngực, điều cấp thiết bây giờ là lên tìm một nơi trị thương cho nàng.

Mạc Thiên Lục Đã không ngần ngại cúi xuống y phục lộ ra cơ thể trắng ngần mềm mại tỏa ra một mùi hương đầy mị hoặc.

“Không ngờ cục bột trắng như cô lại có thân thể quyến rũ chẳng khác gì mấy tiểu hồ ly kia” hấn nhìn một vòng sờ cũng đã sờ ngấm cũng đã ngấm chỉ là không hài lòng nhất đó là gương mặt thiếu dương khí trắng bệch của nàng và vết thương đang rỉ máu trên ngực.

Lấy trong tay áo một viên tiên đan mà thái thượng lão quân đã tặng mình lần trước không tiếc nuốt hết vào miệng Bạch Tiểu Du.

Mạc Thiên Lục Đã đỡ nàng ngồi dậy không quên vuốt ve cơ thể đầy đặn sau đó truyền linh khí vào cơ thể nàng.

“Ưm” Tiểu Du cơ thể một lớp mồ hôi đầu đau đớn muốn ngồi dậy nhưng không được.

“Nằm im!” hấn nhẹ vuốt tóc nàng sang sau tai nhìn nàng đầy nghiêm nghị.

“Sao lại là ngươi?” Bạch Tiểu Du kinh ngạc thốt lên.

“Là ta thì sao?” Mạc Thiên Lục Đã mặt đen thêm vài phần tức tối thật muốn bóp chết sinh vật nhỏ trong lòng mình

“Không phải ngươi muốn ta chết đi sao? Còn cứu ta làm gì? “

“Hừ! ta cứu cô chỉ vì chưa chơi đủ nếu cô còn có tư tưởng chạy trốn thì đừng trách ta độc ác” hấn bóp lấy bờ vai của nàng tức giận nếu hấn đến muộn có lẽ giờ cô đã thành điểm tâm của tên thụ tinh kia rồi.

“Ta...ta hắt xì... lạnh” nàng co rúm lại thể lương nhìn cơ thể trần trụi của mình. Bình thường khi ở với hình dáng thật của mình nàng cũng thường trần trụi nhưng bây giờ với cơ thể này thật quá lạnh đi.

Bạch Tiểu Du hít hà mũi nhìn hấn với bộ mặt cúm con.

“Đừng nhìn ta như vậy. Ta cũng không phải phụ thân ngươi” hấn lấy chiếc áo choàng đắp lên cho nàng. “Ngủ đi!”

“Cảm ơn ngươi thật tốt “ hình tượng của hấn trong nàng tốt hơn một chút rồi. Nhưng tất cả lại sụp đổ vì câu nói của hấn sau đấy.

“Không cần cảm ơn tốt nhất là vết thương mau lành tránh làm phiền ta. Hơn nữa về sau ngươi dám chạy lung tung ta lập tức phế chân ngươi “

Một đêm này như ngắn hơn bao giờ khi hấn ôm nàng vào lòng mình ngủ thật sự thoải mái đi.

Vài ngày sau khi vết thương của Bạch Tiểu Du hoàn toàn lành lại thì cả hai lại đi tới một thôn nhỏ gần đó được gọi là Ngu Hương trong trấn không biết có bao nhiêu đồ hấp dẫn được Bạch Tiểu Du khiến nàng chạy quanh như một đứa trẻ.

“Cái này là cái gì vậy?” nàng cầm ngọc bội tinh xảo dơ lên.

Nhìn thứ đồ này cũng biết được là bảo vật rồi nó còn đang phát sáng nữa.

“Người thích “Mạc Thiên Lục Đã ánh mắt lơ đãng nhìn đám ngọc bội trên bàn nhìn qua một lần cầm lên một cái ngọc bội màu xanh bích khác đưa cho nàng. “Còn cái này?”

“Ta cũng thích “nàng cướp lấy ngọc bội trên tay hấn đánh giá một lượt “ta thích cả hai cái... được không? “nàng muốn cả hai luôn nhưng nghe cha nói ở thế giới loài người khi muốn một món đồ đều phải trả một cái gì đó nhưng nàng lại không có.

“Ông chủ từng này đủ không? “hấn đưa cho tên chủ quầy một thỏi vàng kéo tiểu Du bước đi.

“Đại gia người đứng là phóng khoáng. Chắc chắn người sẽ gặp nhiều may mắn “tên chủ quầy không quên xu nịnh.

“Người đưa hấn là cái gì? “Bạch Tiểu Du treo ngọc bội trên eo như đám người đi trên đường.

“Một viên đá” Mạc Thiên Lục Đã nhếch miệng cười.

Thỏi vàng trong tay hộp gỗ cũng nhanh chóng biến thành viên đá thường.

Hai người dừng lại ở một tiệm y phục gần đó.

“Người thử bộ này “hấn chỉ vào một bộ y phục màu hồng phấn trang nhã. Từ lúc biết nàng chỉ thấy nàng mặc mấy bộ y phục trắng muốt tuy rất thanh tao nhưng lại quá giản dị đi.

“Ta...không biết mặc” Bạch Tiểu Du hơi ngần ngại nhìn bộ y phục phức tạp thì bỗng không biết từ đâu xuất hiện một thiếu phụ ăn mặc diêm dúa trang điểm lòe loẹt bước tới.

“A chào hai vị đại gia ngài muốn mua y phục cho nương tử sao?” bà vẫy vẫy chiếc quạt vui vẻ.

“Đưa nàng ấy vào thay bộ y phục kia” hấn chỉ vào bộ y phục lúc nãy.

Mỗi cử chỉ trang nhã thoát tục như người trong hoàng tộc.

“Dạ, dạ, “người thiếu phụ kéo tiểu Du vào trong phòng thay đồ.

Không biết thời gian trôi qua bao lâu chỉ biết rằng khi Bạch Tiểu Du bước ra khiến hấn hóa đá.

Hình ảnh giản dị biến mất thay vào đó là vẻ đẹp thoát trần của thiếu nữ. Bềnh thanh ngọc khiết như đóa hoa mẫu đơn ngây ngất lòng người nhưng trong đó lại có một hình bóng quen thuộc khiến hấn nhâm lẫn.

“Tiểu Thanh” hấn chạy lại ôm nàng thật chặt

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Bạch Xà Thơ Ngây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 6: Bị lừa vào lầu xanh

Cảm giác ấm áp lan truyền khắp cơ thể khiến Bạch Tiểu Du thoải mái vòng tay qua eo hấn. Cảm giác thật là giống cha nha không ngờ người có tính cách lạnh lùng lại có mùi vị thật giống cha nha. Mạc Thiên Lục Đã cọ cọ đầu mình vào vai nàng giọng nói đầy dịu dàng.

“Tiểu Thanh! Ta nhớ muội”

Một câu nói khiến bầu không khí đang tràn ngập hạnh phúc bỗng cương cứng cả hai. Nhất thời Bạch Tiểu Du thấy thật khó chịu mà đẩy mạnh hấn ra.

“Ta...không phải tiểu Thanh hay là tiểu Hắc gì đó của ngươi” gương mặt nàng mất tự nhiên quay sang hướng khác nhưng trong lòng nhất thời có cảm giác bị dè nể mà trước nay chưa từng thấy.

“Ta....” bị nàng đẩy mạnh làm hấn khó xử nhìn sang người thiếu phụ.

“Bộ này ta lấy “

“Được,được đại gia “ thiếu phụ len lén nhìn hai người sau đó nhận lấy tiền của hắn.

“Tiểu Du ngươi muốn ăn gì không? “ Nhìn thấy nữ nhân mặt mày ủ rũ khiến hắn bó tay không hiểu chuyện gì xảy ra

“Không cần, buổi sáng đã ăn hết cả đại bánh bao rồi, ta không muốn làm trư tĩn”

“À” hắn nhìn Tiểu Du bước đi về phía trước hòa mình vào đám đông. Trên con đường mọi người chen lấn nhau qua lại không lâu sau đã khiến hai người lạc dấu nhau.

“Hắn chết đâu rồi? “ nàng ngó nghiêng nhưng không thấy ai cả “Chẳng lẽ không đuổi kịp” nàng đi đâu có nhanh lắm đâu. Tuy nàng không thích hắn nhưng nếu tách khỏi chỉ sợ tháng ngày sau này sẽ đầy khó khăn Nàng quay đầu lại thì giật mình với khuôn mặt phóng lớn nhìn mình chăm chú.

“Ấy da cô nương, cô đang tìm người sao?” một người phụ nữ cơ thể béo phì tóc tai chải chuốt ăn mặc nổi trội nhìn nàng phía sau là vài cô gái khác mặt mũi không được nói là xinh đẹp nhưng cũng rất là ưa nhìn.

“Sao bà lại biết? “

“Cô nương đương nhiên ta biết chứ ta còn biết người đó ở đâu nữa “ người đàn bà mồm miệng dụ dỗ.

“Vậy bà có thể dẫn ta đi gặp hắn chứ?” Nàng không hề biết rằng chỉ một ít nữa thôi bản thân sẽ bị bán đi nên gương mặt đầy vui vẻ trong lòng thầm khen vị thâm thâm này thật tốt bụng.

“Đương nhiên, đương nhiên cô gái nhanh đi theo ta” Người đàn bà vui mừng nhảy nhót với mấy nữ nhân phía sau mình rồi kéo tay Tiểu Du đi. Vậy là tự nhiên một bảo vật trời cho lại rơi vào tay bà nhìn đáng về nữ nhân này ít nhất cũng đổi được cả một gia tài lớn.

Người đàn bà kéo nàng tới một khách điểm tên Thụy Xuân lầu khiến nàng do dự.

“Bà chắc chắn hắn ta ở đây? “ Nhìn bên trong thật là bẽ bộn cả nam lẫn nữ đều đang lúi lúi kéo nhau làm gì đó. Bạch Tiểu Du còn thấy phía bàn lớn bên cạnh một nam nhân mặt thô thiển hành vi bất chính với một nữ nhân đang ngồi trên đùi mình mà cái nữ nhân đó lại không hề phản kháng gì ngược lại vui vẻ mời hắn uống gì đó

“Đương nhiên rồi, cô gái! Hắn đang trên kia” người đàn bà dẫn nàng tới một cánh cửa ở lầu hai rồi đẩy nàng vào trong.

“Két,ầm” cánh cửa bỗng đóng lại

“Mở ra mau!”

“Tiểu Mỹ Nhân không ngờ người thật ngốc haha bởi những người như ngươi mà ta mới có ngày hôm nay “ người đàn bà sau khi khóa chặt cửa lại thì phân phó với mấy người bên ngoài.

“Chú ý nàng ta,nếu để nàng ta chạy thoát thì các ngươi cẩn thận “

“Dạ,thưa bà chủ “

Bạch Tiểu Du nghe vậy càng sợ hãi đập cửa.

“Bà mở cửa cho ta mau,nếu không ta sẽ để các người hối hận “

“Ấy da cô nương cô hãy để dành sức cho tối nay đi” người đàn bà giọng điệu đầy khinh bỉ hừ ngươi làm được gì ta chứ.

“Không! Mở ra khốn kiếp nhân loại đều là khốn kiếp “ trước kia nàng có nghe cha bảo loài người là loài vật đáng sợ lên tránh xa vậy mà nàng lại để nó ngoài tai.

Bạch Tiểu Du bực mình tiến vào trong phòng lớn. Nơi đây được bày biện tỉ mỉ nào là Ngọc phong thủy, chậu hoa mẫu đơn. Chính giữa là một chiếc bàn và bên góc là một chiếc giường lớn tất cả rèm cửa, khăn trải đều màu đỏ ghê sợ.

Nàng tìm một góc nhỏ chui vào rồi ngồi lì trong đó.

Hừ tên bệnh hoạn đáng ghét lại bỏ mình ở đây,nhìn bóng mình in trên mặt đất đầy buồn chán mà ngủ lúc nào không biết.

Nửa đêm cũng là lúc khách điểm bắt đầu hoạt động bên ngoài ồn ào tiếng la hét của đám nam nhân khiến nàng thức giấc.

“Cạch” cửa phòng mở ra làm Bạch Tiểu Du giật mình cuộn tròn mình lại.

“Đưa nàng ta đi!” người phụ nữ lúc nãy ra lệnh cho hai tên đầy tớ.

“Không, thả ta ra” Tiểu Du đẩy dựa trong vô vọng đáng chết nếu nàng còn linh lực thì bọn chúng có cơ hội chạm vào người mình sao.

Bạch Tiểu Du bị đưa tới một căn phòng khác nhưng căn phòng lại rộng rãi hơn hẳn căn phòng lúc nãy bên trong có khoảng hơn 20 người khác đều là nam nhân. Khi thấy nàng chúng như con sói đói la lên đánh giá từng tấc thịt trên người Bạch Tiểu Du.

“Nhìn xem trông nàng ta thật trắng “

“Ta chưa bao giờ nhìn thấy được ai xinh đẹp như nàng, khuôn mặt thật như tiên nữ “

Một nam nhân khác la lên:

“Ta phải có bằng được nàng ấy! “

“Ta cũng vậy cho dù bán hết cả gia tài cũng muốn có nàng ta”

Nhìn đám nam nhân không kiềm chế được bản thân khiến người đàn bà kia vui mừng. Tay cầm chiếc khăn màu trắng vẩy vẩy ý bảo mọi người ngồi xuống.

“Các đại gia, các ngày cứ từ từ... Nhưng giá để có được nàng ấy thật không phải rẻ” bà ta vui sướng vì sắp được khoản tiền lớn.

“Khốn khiếp ta không cần các nguoi” phiền mất nàng đỏ khoe như sắp khóc tới nơi cắn chặt môi dưới

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Bạch Xà Thơ Ngây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 7: Giải cứu

Nàng không biết chuyện gì đã xảy ra nữa chỉ biết rằng không lâu sau đó mình bị đưa sang một gian phòng lớn khác bọn đầy vút nàng lên chiếc giường màu lam nhạt rồi bỏ đi. Cơ thể không còn sức lực nữa khiến nàng ngay cả cửa quây cũng không có chứ đừng nói là bỏ trốn. Mà cơ thể cũng vì thế mà ngày càng trở nên nóng hơn nữa, nóng như cơ thể bị thiếu đốt vậy.

"U姆 nóng quá a" nàng khó chịu cong người lên bàn tay nhỏ vô thức chà xát lên ngực mình. Bàn chân cũng khép chặt cợ quây muốn làm cảm giác khó chịu dưới thân biến mất

"U姆! Khó chịu a"

Đúng lúc này cánh cửa mở toang ra rồi lại được đóng lại cẩn thận khiến nàng sợ hãi dừng động tác của mình lại. Một cái bóng dài lê thê bước tới với giọng nói đầy kinh tởm của một tên háo sắc.

"Ủầy nương tử a nàng thật đẹp thật không lãng phí một vạn lượng vàng nha" người bước vô là một lão già khoảng năm mươi tuổi trang phục phẳng phiu gọn gàng với gấm vóc màu vàng đậm quý phái với dáng vẻ cao gầy khuôn mặt già lua đầy vết nhăn đặc biệt là trên cằm có một cái nốt ruồi vừa to vừa đen trông rất xấu xí khiến nàng sợ hãi. Hắn lấy tay ma sát vào nhau như một con sói thèm khát nhìn vào nàng như muốn nuốt chửng.

"Nương tử đêm nay ta sẽ cung chiều nàng thật tốt " giọng hắn ồm ồm đầy bi ối như không thể chờ thêm chút nữa mà thoát hết y phục trên người mình lộ ra tấm thân gầy gò như xác chết nổi đầy gân xanh khiến nàng càng sợ nhưng lại không trốn được.

"Cút.. Không được chạm vào ta! " nàng sợ hãi nước mắt rơi xuống mếu máo lắc lắc đầu, y phục bị nói lỏng cũng vì thế mà bị tụt xuống lộ ra chiếc yếm màu vàng nhạt cùng đôi tuyết nhũ trắng trẻo mập mập thoát ẩn thoát hiện.

"Cảnh đẹp phơi bày trước mắt nam nhân nào sẽ bỏ qua tới nay hảo hảo sẽ đối tốt nàng" hắn bước tới phía giường nắm lấy gót chân mình kéo tới khiến nàng hét lên.

"Không! "

"Nàng ngại gì chứ? Ta sẽ nhẹ nhàng.. Ha ha nghe nói nàng là xử nữ nga ha ha ta rất thích sạch sẽ..." lão ta nhìn cô ánh mắt đồ heo như con thú dữ nuốt nước bọt ừng ực.

Bàn tay bản thủ cời xuống y phục lộ ra bả vai trắng ngần như bánh bao khiến lão ta muốn cắn một cái.

"Không! " nàng đẩy hắn ra nhưng sức lực quá yếu chẳng khiến hắn lay chuyển.

Đáng chết vì sao nàng không còn pháp thuật chứ? Đúng lúc hắn muốn cúi xuống hôn nàng thì không biết ở đâu một lực thật lớn đánh vào khiến hắn bay ra đập mạnh vào cửa học ra một ngum máu đỏ.

Mạc Thiên Lục Dã từ đầu xuất hiện đi đến bên lão ta vẫn còn đau đón ôm ngực thấy hấn tiến đến khiến lão ta sợ hãi dùng thân lết về phía sau.

"Ngươi là.. Ai? " hấn trong lòng sợ hãi nhưng trong lòng vẫn chửi bới "khốn kiếp ngươi có biết ta là ai không? "

" Quan tri phủ Thất Giang phải không? " Mạc Thiên Lục Dã đánh mạnh vào hạ bộ của lão ta.

"Á... Đau quá... Khốn nạn ta sẽ giết cả nhà ngươi! "

"Vậy sao? " Mạc Thiên Lục Dã nhìn lão bằng ánh mắt sắc lạnh " Vốn muốn tha cho ngươi vậy mà... Đành phải đại khai sát giới"

Hấn cầm thanh kiếm trong tay vung lên làm cho lão ta sợ hãi chưa kịp van xin liền bị một đường chém xuống cổ khiến máu vung khắp nền nhà cơ thể đang ngồi trên đất liền ngã xuống.

"Đáng đời! " Mạc Thiên Lục Dã mặc kệ tiến về phía giường lớn nhìn thân thể Bạch Tiểu Du vì cợt quậy mà y phục không nghiêm chỉnh.

"Cứu ta... Khó chịu um! A khó chịu lắm a" còn khó chịu hơn bị thương nữa kia.

"Chúng đã cho người uống gì? " Nhận thấy gương mặt đỏ khác thường khiến hấn nghi ngờ.

" Không... biết a nhưng giờ rất nóng... Khó chịu" nàng cứ nhiên thoát y phục trên người chỉ còn lại chiếc yếm màu vàng cùng tiết khô. Đôi chân trắng mịn cọ vào nhau ngay cả trên người nàng cũng tỏa ra mùi hương thơm ngát khiến hấn không kìm được.

"Ngươi trúng xuân dược? " cổ hấn khô khốc nói hạ thể cũng có biến đổi khác thường.

"Không a... Ừm khó chịu, ngươi giúp ta" cuối cùng nàng cũng không chịu nổi thoát cả chiếc yếm kia để lộ đôi tuyết nhũ trắng hồng trên đỉnh là hai hạt đào nhỏ đã căng trướng khó chịu bị một lớp mồ hôi bao quanh. Làm hấn rất đau lòng có lẽ nàng rất khó chịu đi.

"Ngươi không được làm rộn để ta giúp ngươi " hấn lấy trong túi một viên thuốc ra leo lên giường đỡ nàng dậy, trong lúc đó đầu hấn chỉ có một cảm giác là nàng thật mềm như nước vậy không xương ngay cả cánh môi của Tiểu Du cũng thật đẹp mềm mọng khiến hấn không kìm lòng được. Mà Bạch Tiểu Du lại ngây thơ lấy thân mình chà sát vào hấn.

Bỗng cánh tay Mạc Thiên Lục Dã dừng lại đem viên thuốc vứt đi.

"Từ thuở chí kim có ai mà qua được ái mỹ nhân chứ nàng có biết mỗi đêm khi nằm cạnh nàng ta khó chịu thế nào không? Nàng có biết vì sao ta không biến nàng thành của mình không? Vì nàng quá giống Tiểu Thanh là muội muội của ta nhưng nàng ấy đã mất rồi ta rất sợ một khi yêu nàng, nàng cũng sẽ bỏ ta như nàng ấy"

100 năm trước Mạc Yến Thanh cũng là em gái hấn yêu thương nhất cũng vì hấn mà chết, lúc đó đều tại hấn háo thắng mà chết cả, cũng vì đó hấn bỏ cuộc sống thần tiên của mình mà giao du trần gian đã được 100 năm rồi.

Tác giả: Chương này đáng lẽ là H a nhưng ta lười quá!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Bạch Xà Thơ Ngây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 8: Cùng hòa làm một

Mạc Thiên Lục Dã môi mọng phun ra từng chữ phả vào cổ nàng

"Nói xem ta lên làm thế nào với nàng đây? Thuốc có một viên nhưng ta đã vứt đi rồi.. Chỉ có thể đêm nay nàng là của ta... Không thì bên ngoài có rất nhiều nam nhân, chúng sẽ không từ chối đâu"

"Đừng như... Thế a" nàng hét lên vì bị đôi tay thô lỗ đó chui vào tiết khô của mình do tác dụng của xuân dược khiến dịch thủy càng chảy ra nhiều hơn khiến nàng ẩm ướt khó chịu.

" Tiểu tao hóa nàng thật đậm đặc" Mạc Thiên Lục Dã cười lớn ngón tay chui vào hoa huyết chật hẹp.

" A đau quá"

Hoa huyết non nót bóp chặt ngón tay của hấn khiến Mạc Thiên Lục Dã hài lòng cười cánh tay còn lại xoa bóp vân vê hạt đào nhỏ đùa bỡn nàng, bên dưới phân thân phản ứng cợt quậy ngừng đầu muốn xuyên qua lớp vải chọc vào miệng của Bạch Tiểu Du khiến nàng than nhẹ.

"A không cần... Rất khó chịu" nàng vận mình khóc òa vì sự trêu đùa độc ác của hắn muốn được nhiều hơn nữa.

"Tiểu tao hóa nàng muốn vậy sao? Nhưng... Nàng nên bị phạt a" ngón tay càn quét khuấy động bên trong tường thịt tươi mới chặt chẽ như muốn càn nuốt ngón tay hắn.

"A... Không cho trêu... đùa ta"

Mạc Thiên Lục Dã ngón tay bóp nhẹ hạt châu phía dưới khiến nàng vừa đau đớn vừa sung sướng tột cùng chảy ra lượng dịch lớn nhót nhát cao trào khiến hoa huyết co rút lợi hại bầu ngực căng phồng, hắn rút ngón tay ra khỏi nàng khiến thân thể Bạch Tiểu Du run lên.

"Nàng xem ẩm ướt thật" hắn đưa ngón tay có dịch mật lên cho nàng xem rồi cho hắn ngón tay đó vào miệng nàng.

"Nga... Xoa nó a... Ta muốn xoa" nàng cường ngạnh cầm tay hắn lên xoa lấy bầu ngực mình.

"Ta muốn nhiều hơn... Không đủ " thấy hắn chỉ trêu đùa mình khiến nàng uất ức cần mỗi cầu xin chỉ mong chấm dứt đau đớn.

"Vậy mà cũng không chịu nổi"

Hắn cúi đầu cắn mút ngực của cô như đứa bé lấy trong tay áo một viên đá màu trắng tinh khiết rất đẹp.

"A... Ừm... Nha đừng động" Mạc Thiên Lục Dã cầm viên đá di chuyển lên ngực nàng di chuyển khắp cơ thể khiến nàng run rẩy vì sự lạnh lẽo của viên đá và thân thể nóng bỏng của mình.

"Hô... Chỗ đó không thể " nàng thờ gập giữ lại cánh tay của hắn nhưng vẫn bị viên đá trêu ghẹo hoa huyết nhỏ.

"Đây là viên đá 500 năm trước ta đã mất công tìm kiếm rất đẹp lại còn có thể giúp ta thêm tăng thêm tu luyện nếu cho nó vào trong nàng sẽ thế nào đây?"

"Không cần... Ta xin người... Ngó" nàng bị hắn hôn lấy cánh môi mềm mại như cánh hoa thơm ngát, chiếc lưỡi bá đạo hút đi mật ngọt khiến nàng thích thú triền miên với hắn.

Lá chắn Tiết khổ cuối cùng bị hắn xé ra để lộ ra vùng đất rậm rạp.

"hóa ra nơi này là vậy trông rất đẹp a" bỗng hắn đẩy nàng ngã xuống không nói trước cúi đầu xuống liếm láp nơi đó. Khiến tiểu Du như bị điện giật sợ hãi khép chân lại nhưng bị hắn ngăn lại.

"um ta ghét người! Ô ô ô"

"sao vậy? " hắn hơi khó hiểu nha không phải hắn rất yêu thương nàng sao

"Người làm ta ngứa a" có một cảm giác rất khó chịu khiến nàng không biết là gì nữa

"vậy ta sẽ hảo hảo yêu nàng được không? " hắn cho nàng quay lưng lại ngồi lên đùi mình rồi nhanh chóng tiến vào bên trong.

"Aaa ta đau quá"

"Nàng sao vậy? " Hắn giật mình về tiếng hét của nàng nhìn khuôn mặt xinh đẹp nhăn lại.

"Ta đau! "

"Ta xin lỗi a...nhưng ta không dừng được " hắn điên cuồng va chạm vào nơi sâu nhất trong nàng, hạ bộ ta lớn gần gước khiến bụng nàng hơi trướng lên trông thật sợ hãi rên rĩ. Vì có xuân dược nên mật dịch cũng chảy ra nhiều hơn nên nơi nữ tính cũng không đau lắm.

"Nha... Ô. Nhẹ chút"

"Nàng thật giỏi " hai tay hắn vừa ôm lấy vừa xoa lấy ngực nàng tốc độ nhanh chóng đâm vào rút ra.

"Thật đau a, người có nghe không nhẹ chút... Hộc không cho làm nữa! " Bạch tiểu Du tức giận muốn tránh khỏi hạ bộ của hắn nhưng bị hắn mạnh mẽ sáp nhập.

"không cho nàng trốn! "

"Ồ không nên bóp chặt eo ta"

"Phốc phốc phốc " tiếng va chạm khiến người ta đỏ mặt.

"Bóp bóp bóp" hắn vỗ nhẹ vào mông nàng tạo nên tiếng vang thanh thúy, sức lực cường tráng cứ như vậy dồn ép nàng, hoa huyết hút chặt lấy vật to lớn khiến người ta phát cuồng. Bộ ngực đều đặn nảy lên và xuống tạo một cảnh đẹp khiến có.

"Tiểu tao hóa! Nàng thật hư hỏng " hấn quay thân nàng về phía mình khiến bộ ngực mềm mại chạm vào khuôn ngực cứng rắn ướt át của hấn.

"Hôn ta! Nhanh" hấn ra lệnh nhưng mặc kệ nàng đồng ý hay không trực hôn xuống môi nàng, cánh tay ôm lấy hông nàng nhấc lên xuống, không ngừng nghỉ một giây.

Hạ bộ co thắt mạnh phun ra một lượng lớn tinh dịch trào khỏi hoa huyệt Bạch Tiểu Du,

"Nga " nàng thờ dài tường chừng như đã kết thúc thì bị hấn đẩy mạnh xuống rồi đè lên người nàng tiếp tục hạ bộ thô cứng đâm vào, rồi dùng tay mình đặt chân nàng quần lấy eo mình.

"Ta không chịu được dừng lại đi... Van người " nàng nói vậy càng làm hấn điên đại tự tin vào sức lực của mình.

"Nhưng ta muốn! Ai bảo nàng hàng đêm phá rối ta chứ, phải phạt nàng"

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Bạch Xà Thơ Ngây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 1 - Chương 9

- Sáng hôm sau-

Thế giới bên ngoài đầy ồn ào nhộn nhịp chào đón một ngày mới đầy sức sống, bên ngoài hoa viên những bông hoa sơn trà đã nở rộ tỏa ra mùi hương nhẹ hòa quyện vào trong gió ánh nắng mặt trời chiếu thẳng vào bên trong căn phòng. Trên giường hai thân thể nam nữ ôm nhau ngủ thiếu nữ mệt mỏi nhắm nghiền mắt nằm ngủ như một vị tiên nữ, còn nam nhân tràn đầy khí lực khuôn mặt đầy sức sống ôm lấy thiếu nữ.

Mạc Thiên Lục Dã dùng bàn tay dài hơi thô ráp chạm lên mặt của Bạch Tiểu Du xoa nhẹ cảm giác mềm mại ngọt ngào tràn lan khiến bàn tay hấn giống như đang chạm vào hư không vậy, cơ thể nàng vừa trắng vừa mềm như đậu hũ non vậy khiến người ta muốn cắn một cái nhưng lại không lỡ. Hấn biết hôm qua bản thân đã hoàn toàn chiếm được nàng rồi nhưng vì sao trong lòng lại cảm thấy mình thật có lỗi với nàng thậm chí hấn như đứa con nít chỉ sợ nàng tỉnh lại sẽ giận hấn nữa.

"Cộc!cộc! Cộc" ngoài cửa truyền đến tiếng gõ cửa nhẹ khiến Bạch Tiểu Du trong lòng hấn chợt quạu hình như sắp tỉnh.

"Đại gia, đại gia người đã tỉnh chưa? " Người phụ nữ đêm qua gọi nhỏ chỉ sợ mình đắc tội với đại gia bên trong nhưng gõ cửa một hồi lâu vẫn chẳng thấy ai trả lời khiến bà ta cười thầm chắc hẳn "đêm qua vị đại gia này mây mưa dữ dội như vậy chắc hẳn đã mệt rồi, còn làm tận lực đến canh ba lận" bà cũng không dám trực tiếp vào trong lên cứ vậy gõ nhẹ cửa.

"Đại gia, ta có thể vào không? "

"Đại gia... " Nhưng gọi mãi không thấy ai đáp trả khiến bà lo lắng đẩy cửa xông vào.

"Aaaaa" bên trong là xác của người đàn ông đêm qua đầu bị lia khỏi cổ xung quanh là vết máu đã khô từ lâu khiến bà kinh hãi khuôn mặt tái nhợt chân cứng nhắc không đi được, bên ngoài một vài tùy tùng cũng chạy vào.

" Bà chủ có chuyện aaa.. " người nọ hét lên tay che lấy mặt của mình sợ hãi lùi lại rồi vừa hét hãi chạy ra ngoài vừa la to:

"Có án mạng! Có án mạng! Người đầu có án mạng! Cứu... "

Không lâu sau đã có rất nhiều binh lính xuất hiện tại đó để điều tra trong đó có một nam tử mặc y phục màu trắng muốt gương mặt thanh thoát khác người trên người toát ra khí chất trang nhã trên tay cầm một chiếc quạt mím cười ánh mắt sắc bén nhìn xung quanh rồi bỗng bất ngờ kinh ngạc đi tới bên cửa sổ nhìn ra.

"Là hấn? Cuối cùng người cũng xuất hiện! Mạc Thiên Lục Dã người hãy chờ chết đi" nam nhân bạch y ánh mắt thù hận.

- Trong rừng trúc-

Một làn gió nhẹ thổi qua khiến những lá trúc rung rinh tạo lên âm thanh xào xạc một tấm chắn cũng được tạo ra thành một kết giới riêng khắp rừng trúc, những cây trúc bỗng vươn lên đan xen nhau tạo thành một ngôi nhà nhỏ. Ngọn gió bay quanh một vòng ngôi nhà rồi đáp xuống mặt đất là Mạc Thiên Lục Dã đang bế Bạch Tiểu Du bước vào ngôi nhà.

Vì ánh sáng lọt qua khe lá chiếu xuống khiến Bạch Tiểu Du dần thức dậy theo phản xạ đôi mắt giựt giựt bàn tay nhỏ xoa lấy mắt bỗng rung sức tỉnh giấc đó mà bật dậy.

"Nàng tỉnh? " Mạc Thiên Lộc Đã dịu dàng hỏi bàn tay phất một cái bên trong nhà trống bỗng xuất hiện bàn ghế và một cái giường nhỏ.

Bạch Tiểu Du chớp chớp mắt khó hiểu nhưng không biết là sai ở chỗ nào nữa, có phải bỗng nhiên Mạc Thiên Lộc Đã lại dịu dàng với nàng không, hay là..?

"Thả ta xuống đi" cơ thể nàng mềm nhũn nhìn hần nhớ đến đêm qua hần làm thế này rồi lại thế kia với nàng khiến Bạch Tiểu Du rất muốn khóc thật sự nó là rất đau nha. Bây giờ vẫn còn đau nữa tuy không đau bằng hôm qua nhưng lại rất âm ỉ rất khiến nàng khó chịu nước mắt không cầm nổi rơi xuống.

"Tại sao khóc? " Mạc Thiên Lộc Đã vẫn ôm lấy nàng ngồi xuống giường rồi dùng tay lau đi nước mắt trong lòng cũng khó chịu.

"Không phải tại ngươi bắt nạt ta? "

"Ta bắt nạt nàng lúc nào? " Hần ngạc nhiên nhìn khuôn mặt nhỏ đỏ lên vì tức giận, nữ nhân đúng là thật khó hiểu bắt nạt? Bắt nạt lúc nào chứ.

"Đêm qua ngươi bắt nạt ta giờ còn chối cãi " nàng thút thít đầy uất ức nhưng không biết phải nói gì.

"Đêm qua ngươi ức hiếp ta, khiến bây giờ chỗ đó còn đau! " nàng vùng khỏi tay hần muốn nằm xuống giường nhưng bị hần giữ lại.

"Ta nói rồi ta không ức hiếp nàng, ta chỉ... Chỉ đang yêu nàng thôi" hần áp úng cứ nghĩ kẻ đào hoa như hần mà cũng có ngày nói từ sến thế này.

"Yêu? Vậy ta không cần " nàng cuộn tròn lại sợ hãi nhìn hần đầy cảnh giác.

"Ngươi nói dối, ngươi chỉ biết khinh desp ta! "

"Ta thực không có" hần không biết lên nói gì với nàng nữa.

"Vậy pháp thuật giải trừ phong ấn cho ta, ta sẽ tin! " nghĩ lại mấy ngày này nàng không khác gì người thường còn bị người ta bắt nạt khiến nàng sợ hãi.

"Chuyện này... "

"Oa.. Ta biết ngươi... Người xấu oa... Bắt nạt ta"

"Được rồi ta giải trừ, giải trừ được chưa? " hần dùng tay bịt lấy tai mình đau đầu đồng ý nhưng trong lòng lại đầy lo lắng.

Lấy trong túi một viên ngọc màu xanh nhạt sau đó biến thành một tia sáng vàng nhạt chui vào thân thể của Bạch Tiểu Du.

"Ngươi làm gì? "

"Không có! Giờ ta giúp nàng giải trừ phong ấn. Nàng nhắm mắt lại đi"

Bạch Tiểu Du nhanh chóng nhắm mắt vui vẻ Mạc Thiên Lộc Đã chỉ ngón tay giữa mi tâm của nàng đọc thần chú. Thân thể của Bạch Tiểu Du được một màu vàng bao phủ. Ngưng đọng bấy lâu liên hoạt động thân thể có một luồng sức mạnh đi qua.

"Được rồi nàng mở mắt ra"

"Ủm! " Nàng bắt chập đau đớn bật dậy tay chỉ vào chiếc ghế khiến nó bay lên khỏi mặt đất.

" Oa ta có thể điều khiển đồ vật lại rồi " nàng vui vẻ nói với hần.

" Bộp" chiếc ghế trên không trung bỗng rơi mạnh xuống đất khiến Tiểu Du vừa ngỡ ngàng vừa bị giật mình ngay cả Mạc Thiên Lộc Đã cũng đầy bất ngờ.

Nàng dùng tay muốn điều khiển chiếc ghế lên lần hai nhưng không được, rồi lần ba, lần bốn,... Bấy lần nhưng chiếc ghế vẫn nằm im dưới đất.

"Sao lại như vậy? " nàng ngờ ngác nhìn hần. Còn Mạc Thiên Lộc Đã bỗng nhẹ nhặn mày.

Chẳng lẽ...

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Bạch Xà Thơ Ngây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 1 - Chương 10

"Tại sao lại không được? " Bạch Tiểu Du ngây người nhìn chiếc ghế trên đất sau đó liền tức giận chạy tới chỗ Mạc Thiên Lộc Đã đánh mạnh vào ngực

hắn.

"Ngươi lừa ta! Ngươi rõ ràng đã hứa giải trừ phong ấn vì sao lại nuốt lời?" nàng vốn dĩ còn nghĩ mình khi mình có lại pháp thuật thì sẽ trốn đi thật xa, trốn khỏi hắn không để hắn trêu chọc nữa vậy mà...nàng là quá coi trọng hắn rồi.

"Ta..." Mạc Thiên Lục Dĩ cũng ngây người khó hiểu nhưng sau đó lại phát hiện ra chỗ không đúng, chẳng lẽ như người ta nói tiên yêu không thể kết hợp mới dẫn tới nàng ấy mất đi pháp thuật.

Trong thiên thư ghi chép tiên và yêu là hai phái đối lập nhau xưa nay chưa từng kết giao quan hệ mà cho dù có thì rất ít. Nhưng lại không thể sống chung thời gian dài vì yêu ma có thể hút lấy tiên khí của thần hoặc yêu tinh có thể sẽ dần dần suy yếu vì bị tiên khí xâm nhập. Kết quả nhẹ thì mất đi pháp lực nặng thì hồn bay phách tán.

"Ngươi không nói là đồng ý... Đáng ghét dám lừa ta,ta không cần ngươi nữa nếu ngươi không giải trừ phong ấn thì ta đi tìm người khác! " nàng lê từng bước mặc kệ sự đau đớn của hạ thân vừa giận dữ mắng tên không biết giữ lời kia.

"Nàng đi đâu?" hắn vội vàng kéo nàng lại nhìn khuôn mặt gầy gò của nàng mà đau lòng, thật đáng chết hắn lại không kiểm soát được mà chiếm đoạt nàng. Hại nàng chịu đau đớn giờ lại bị mất pháp thuật. Nhưng chuyện này tạm thời không thể cho nàng biết được nếu không nàng nhất định sẽ giận hắn.

"Ta muốn đi tìm người giúp ta phục hồi pháp thuật...ngươi không giúp ta thì cũng không có quyền cản ta!" khuôn mặt nàng biến thành một màu đỏ vì tức giận gương mặt nhỏ khê chau mày mày thờ dốc.

"Nàng định tìm ai? Cho dù tìm được không sợ họ ra tay giết nàng? " nha đầu này thật ngốc cho dù nàng tìm ai thì người đó cũng không thể giúp nàng cả đây là tự tìm chỗ chết.

"Vậy ta phải làm sao bây giờ " có lẽ nàng bị hắn dọa sợ mà lùi lại vài bước khuôn mặt nhăn nhó như muốn khóc đúng lúc này Mạc Thiên Lục Dĩ liền tự kéo nàng vào lòng mình.

"Chỉ cần nàng nghe lời ta sẽ giúp nàng!" hắn không chắc sẽ làm được nhưng trong người nàng dù sao cũng mang nửa dòng máu của tiên và yêu kết hợp nên rất có khả năng.. Chỉ là phải nhờ sự giúp đỡ của người đó. Tuy người kia và hắn là kẻ thù nhưng hắn sẽ không bỏ qua cơ hội giúp Tiểu Bạch cho dù tên kia có ra điều kiện gì đi nữa. Hắn không muốn vì chuyện lần này mà mất đi nàng, mất đi người hắn yêu và đơn giản hơn hắn và nàng giờ chỉ mới là bắt đầu.

"Vì sao lại rắc rối như vậy...chẳng lẽ ngươi không thể tự giải được chính phong ấn của mình thật kém cỏi " nàng không tiếc lời bình luận, không ngờ một thượng tiên như hắn lại có lúc gặp khó khăn nghĩ tới đây Bạch Tiểu Du không ngừng thấy vui vẻ. "Được lắm ngươi còn dám bắt nạt ta thì ta sẽ cho mọi người biết ngươi kém cỏi thế nào haha"

Nàng vừa nghĩ vừa cười ngây ngô như kẻ ngốc mà quên mất tên nào đó đang lợi dụng ăn đậu hũ của mình.

"Nàng thật hư...lại dám chiêu trò với ta" hắn đỡ nàng ngồi lên giường rồi nhẹ nhàng xoa đầu.

"Nàng có mệt không?" dù sao hôm qua cũng do hắn nhân cơ hội khinh dễ nàng mặc kệ nàng cầu xin mình mà một lần rồi một lần muốn nàng vô độ.

"Có chút...ta còn rất đói nữa " nàng xoa xoa cái bụng xẹp lép của mình rồi như cún con nhõng nhẽo với hắn.

"Vậy nàng muốn ăn gì?"

"Vịt quay"

"Vậy đợi ta một chút! Nàng nghĩ đi" hắn vừa nói xong lập tức biến mất.

Một lúc sau khi quay về đã cầm nguyên một con vịt mập mạp rồi xắn tay lên như phàm nhân lao vào thịt vịt. Mà Bạch Tiểu Du lúc này cũng từ trên giường bước tới.

"Lần đầu ta thấy ngươi tự nấu ăn đó. Vì sao ngươi không tùy tiện dùng pháp lực biến ra hoặc đi mua cho nhanh." nàng ngồi xuống nhìn hắn nhỏ lông vịt nói.

"Ta nghe nói làm vậy sẽ ngon hơn, nàng thích ăn ngon hay dở "

"Tất nhiên là ngon rồi hi hi" nàng cặm cụi nhìn hắn

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Bạch Xà Thơ Ngây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 11

Bạch Tiểu Du ngây ngốc nhìn con vịt nướng thơm ngon vàng óng ánh còn chảy mỡ trên bàn mà muốn nhỏ nước miếng.

"Ăn được chưa?" cô ngây ngốc nhìn hần hỏi nhưng bàn tay đã lưu manh xé ra chiếc đùi vịt đưa lên miệng ăn.

"Oa ngon quá! Không ngờ người cũng biết nướng vịt ngon như vậy thật giống như phụ thân ta nướng" miếng thịt trong miệng cô vừa chín tới không quá nạc mà béo ngậy gia vị vừa đủ nữa thật giống phụ thân nàng lắm. Từ khi cha mất nàng đã không được ăn món ngon như vậy nữa rồi nhắc tới đây nàng thật muốn khóc cha đi rồi để nàng lại một mình trên đời để nàng bị kẻ khác ức hiếp. Nếu cha còn sống chắc hẳn sẽ toàn tâm, toàn lực mà bảo vệ nàng sẽ không để nàng chịu khổ rồi. Tất cả đều tại cái tên tình gi đó á! đã hại chết cha nàng thế sẽ giết hần trả thù cho cha.

"Tiểu Du? Sao nàng lại khóc?" Mạc Thiên Lục Vũ vội lấy trong tay áo một cái khăn tay lau nước mắt cho nàng.

"Ta...huhu nhớ cha quá huhu" nàng trên tay vừa cầm cái đùi vịt vừa nói.

"Không sao còn có ta...từ giờ trở đi ta sẽ bảo vệ nàng" hần ôm lấy cô vào lòng không ngừng tự trách đối với hần nàng là một đứa trẻ, một đứa trẻ cần người ta cưng chiều. Hần biết thời gian gần đây cuộc sống của cô đã bị đảo lộn vì hần tất cả đều là lỗi của hần.

"Ta... Thật sự người sẽ bảo vệ ta?" đôi mắt nàng mở to nhìn hần đối với Tiểu Du bây giờ rất cần người thân bên cạnh để chăm sóc nuông chiều. Nàng không muốn cô đơn như thời gian trước nay đây mai đó, nàng ao ước có một gia đình nhưng trên đời này không còn ai cần nữa. Nàng càng không thể trở lại nơi đồng loại của mình trong lúc nàng tuyệt vọng mà đột nhiên lại xuất hiện một người như hần khiến nàng muốn cảm động chết.

"Đương nhiên rồi a, nàng là nương tử của ta" Mạc Thiên Lục Vũ véo nhẹ mũi nàng nói như điều hiển nhiên.

"Nhưng...không phải là người ghét ta sao?" hần là đang đối gạt nàng từ trước tới giờ chỉ muốn khinh để nàng thôi.

"Ta sao có thể ghét bỏ nàng chứ "

"Vậy trước đây? Người không phải cầm cái roi muốn đánh ta?"

"Trước đây chỉ là ta muốn dọa nàng một tí ai bảo lá gan của nàng nhỏ vậy." hần nâng nàng ngồi lên đùi để ý từng cử chỉ hành động của nàng khi nhìn thấy gương mặt nhỏ bé kia phụng phịu khiến hần cười thầm.

"Người thật quá đáng!" nàng cắn một miếng lớn thịt vịt ăn tiếp không thèm quan tâm hần nữa.

"Tiểu tử nàng giận sao? Đúng là thê tử gốc " hần liếm nhẹ lên cổ nàng một cái khiến lông tơ trên người nàng toàn bộ dựng đứng.

"Ngứa quá! Haha" nàng tránh đi cái lưỡi quỷ quyệt của hần nhưng bị Mạc Thiên Lục Đã giữ lại.

"Nàng ngồi yên đó, ta! Muốn ngửi mùi hương trên người nàng" hần tham lam hít thở mùi hương nhẹ nhàng trên người nàng không ngờ con rắn nhỏ này lại mê người tới vậy.

Cảm thấy được tình cảnh mập mờ làm nàng hoảng loạn hỏi:

"Người không ăn sao?" nàng dùng lực bẻ cái đùi vịt còn lại cho hần nhưng bị hần phớt lờ.

"Có! Tất nhiên ta sẽ ăn!" hần giữ lấy cằm nàng liếm mát, liếm đi phần mỡ còn dính trên môi nàng.

"Úm" Bạch Tiểu Du rên nhẹ nhưng cũng không phản kháng mà đáp trả lại hần. Nàng rất thích được hần hôn chỉ cần không thô bạo như tối qua là được.

"Nàng động tình rồi " hần cầm chiếc đùi gà trên tay nàng còn ăn dở cắn một miếng nhỏ.

"Aaa của ta mà, cái này mới là của người" nàng gắp cái đùi gà vừa nãy lên trước mặt hần.

"Ta là muốn ăn cùng nàng chứ không phải thứ này!"

Sau ngày hôm ấy nàng và hần sống bên trong căn nhà trúc đầy vui vẻ, ngày nào hần cũng nấu ăn còn nàng chỉ việc thưởng thức món hần nấu mà thôi.

-Một hôm nọ-

Nàng con đang mãi chơi với tiểu Bạch là một con thỏ trắng mà Mạc Thiên Lục Đã bắt về cho nàng. Thì bỗng nhiên một con cuồng phong bay tới phá vỡ kết giới do Mạc Thiên Lục Đã tạo ra. Một nam nhân diện một bộ bạch y nhìn nàng trêu mến.

"Bạch Tiểu Du! Ta đã tìm được nàng rồi "

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Bạch Xà Thơ Ngây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Quyển 1 - Chương 12: Nam Nhân diện bạch y

Không ngờ tiền vương đòi trước thực sự có một đứa con. Nam nhân diện bạch y khẽ cười bước tới phía Bạch Tiểu Du.

"Ta cuối cùng cũng tìm được nàng!" hơn 100 năm nay hắn đã đi tìm tung tích của Vương, không ngờ ông ta đã chết nhưng lại để lại một đứa trẻ tính đến giờ cũng được 100 tuổi rồi. Đúng là trên đời mà quỷ không lên đỉnh vào hai việc đó là tình ái và thần tiên. Vậy mà tiền vương lại cố chấp phạm vào hai điều cấm kị nhất giờ mới đại họa diệt thân.

"Ta quen ngươi sao?" Bạch Du thuần khiết nhẹ gãi đầu suy nghĩ, nhưng nghĩ mãi cũng không biết đã gặp người này chưa. Nam nhân trước mặt tựa hồ như thần tiên nhưng lại có yêu pháp tuy nàng hoàn toàn mất đi pháp lực nhưng theo trực giác người này rất nguy hiểm.

"Ta và nàng không quen nhau...có thể nói ta là bạn cũ của cha nàng!" nam nhân phát phát cây quạt trắng nhìn nàng.

"Ta tên Lang Tử Khiết, nếu được nàng cứ gọi ta là Khiết Tử "

"Ngươi...quen cha ta?" nàng đầy nghi ngờ nhìn Lang Khiết Tử không biết có phải hắn quen cha nàng không nữa.

"Ta là thủ hạ của vương"

"Cái gì thủ hạ? Cái gì vương?" nàng vốn dĩ không hiểu gì hết

"Xem ra có rất nhiều việc nàng còn không biết " Lang Tử Khiết nở nụ cười tà xem ra nữ nhân này vốn dĩ không hiểu sự đời.

"Ta không biết gì chứ? Ngươi có thể nói ta nghe?" thật sự nàng muốn biết tất cả những gì về cha, nhưng từ trước tới giờ cha chưa bao giờ nói gì với nàng hết nàng chỉ biết cha là một xà tinh tu luyện hơn vạn năm còn mẹ nàng là một tiên nữ trên trời. Ngoài ra nàng không biết gì hết, mỗi khi nàng hỏi cha đều bị người khôn ngoan lẩn tránh.

Lang Tử Khiết biết vương không muốn con gái của mình phải bận tâm thế sự mới không cho nàng biết nhưng hiện giờ tình hình trong vương quốc thật sự hỗn loạn. Bọn người đó tranh dành ngôi vị từ năm này sang năm khác để cho con dân trong vương quốc không một ngày được yên. Kẻ này chết tên kia nên nắm quyền nhưng mỗi kẻ đều có yêu sách khiến người ta chán ghét. Nếu không có người cai cách chắc chắn chủng tộc xà tinh nay mai sẽ biến mất khỏi thiên địa. Cho dù trái lệnh vương hắn cũng phải làm vì vương quốc thật sự hết cách.

"Bạch Tiểu Du nàng ta nghĩ nàng phải biết cha nàng là Vương xà là người cai quản yêu giới, cha nàng vì yêu tiên nữ kia mà bỏ bê trọng trách, bỏ bê chính sự giờ đây chủng tộc ta hỗn loạn cần người kế vị mà nàng lại là người đó. Tân xà vương là nàng" Lang Tử Khiết biết không nên đổ hết trọng trách cho vương nhưng đây là sự thật hắn chỉ có bốt chứ không có thêm.

"Cha ta làm sao có thể? Hồn xược ngươi nói dối!" Tiểu Du không tin cha nàng là người vô trách nhiệm chắc chắn nam nhân này đang nói xằng bậy.

"Vậy ta hỏi nàng vì sao nhiều năm qua cha nàng lại không trở về xà tộc mà phải chịu khổ lẫn lộn kiếm sống bên ngoài,nàng không nghĩ rằng ngài ấy là đang hồ thẹn"

"Ta" giọng nàng yếu đi

"Nàng cũng muốn làm người vô trách nhiệm như vương?"

"Ta không có!...vậy bây giờ ta phải làm sao?"

"Đi! Hãy trở về nơi ở thật sự của chúng ta " hắn phải nhân lúc Mạc Thiên Lục Đã chưa về mà mang nàng đi. Lần trước ở tửu lầuhắn phát hiện nàng là đi cùng Mạc Thiên Lục Đã. Tuy hắn và người kia là kẻ thù của nhau nhưng vì đại sự hắn không muốn mọi chuyện rắc rối thêm.

"Nhưng...còn Mạc Thiên Lục Đã ta phải đợi hắn về" nàng là muốn hỏi xem hắn muốn đi cùng nàng không thời gian này thực sự nàng đã quá dựa dẫm hắn.

"Nàng là muốn đợi tên lừa gạt đó về?"

"Lừa gạt?" nàng không hiểu hắn vì sao lại nói thế.

"Hắn đã hại nàng hoàn toàn mất pháp thuật chẳng lẽ nàng không biết gì? " nữ nhân này tuy xinh đẹp lại có vài phần ngốc nghếch hắn là nghi ngờ không biết nàng có kẻ vị chức vương xà được không.

"Không phải vậy! Pháp thuật của ta chỉ tạm thời mất đi một thời gian nữa sẽ hồi phục" chuyện này nàng cũng hơi nghi ngờ không biết Mạc Thiên Lục Đã có phải nói thật không nhưng hôm nay nam nhân này nói ra khiến nàng hơi chột dạ.

"Hắn và nàng đã cùng ái ân theo lẽ thường một trong hai người hoàn toàn sẽ mất pháp thuật giống như cha mẹ nàng vậy!"

"Người nói gì? Cha mẹ ta?"

"Đúng vậy nói ta nghe từ khi sinh ra nàng đã từng gặp mẫu thân mình? Mạc Thiên Lục Dã vốn dĩ là một tên lừa gạt nàng còn muốn đoạt hắn. Không khéo còn bị hắn giam lại chuyện này tùy nàng thôi"

"Ta..."

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Bạch Xà Thơ Ngây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 1 - Chương 13: Tiểu Du tương tư

"Ta...được ta đi cùng người" đối với chuyện mình bị mất pháp thuật với lời nói của Lang Tử Khiết khiến nàng phân nào tin tưởng hắn.

Mạc Thiên Lục Dã chàng là đang lừa gạt ta sao? Chàng có biết trên đời này ta hận nhất là gì không? Là bị người khác lừa dối.

"Được! Vậy cùng ta đi" hắn phất nhẹ cây quạt trên tay một con gió bỗng xuất hiện cuốn lấy thân thể nàng từ từ nâng nàng lên. Sau đó cả hai người họ biến mất vào hư vô.

Trong rừng Mạc Thiên Lục Dã vui vẻ ôm lấy con thỏ trắng mình vừa bắt. Bạch Tiểu Du chắc chắn là sẽ rất vui đi nàng rất thích những con vật vừa dễ thương lại nhỏ còn trắng trắng mềm như bông thể này. Hắn nhanh chóng trở về ngôi nhà trúc đơn sơ nơi có người hắn yêu cũng chính là người sắp trở thành thê tử hắn. Đợi một thời gian nữa thôi hắn sẽ cùng nàng kết duyên sống cuộc sống không màng thế sự nhưng trước đó hắn phải hoàn thành nhiệm vụ của mình.

Bỗng nhiên một đàn thú chạy toán loạn tới nói đúng hơn là một đàn hươu đang hoảng loạn.

Là chuyện gì chẳng lẽ...kết giới bị phá? Hắn bỗng nhiên sốt ruột ném con thỏ kia xuống đất nhanh chóng trở về. Người kia có thể phá được kết giới chắc chắn không phải là kẻ tầm thường, nếu là bạn thì không sao nhưng kẻ địch hắn chưa chắc sẽ đánh bại được. Tốt nhất là mau trở về mang Tiểu Du rồi đi.

Nhưng trở lại căn nhà đó, nơi đây không còn tiểu cô nương ngày ngày chờ hắn mà là căn nhà trống trơn.

"Tiểu Du! Tiểu Du nàng đâu rồi mau ra đây...Tiểu Du!" căn nhà trống trơn không còn ai. Nàng ấy đã đi rồi hắn suy sụp ngồi xuống vò tóc.

"Chết tiệt! Tiểu Du nàng đi đâu rồi " lần trước đã dùng phép trên người nàng để quan sát tung tích của Tiểu Du nhưng hiện tại hắn biết nàng không còn ở đây nữa, nàng đang ở rất xa hắn. Trong căn phòng vốn không có bị hỗn loạn cũng không có vết ấu dẫm nên chắc chắn nàng còn an toàn.

Một tia sáng bỗng bay tới đi chuyển quanh hắn rồi hiện lên một dòng chữ.

-Ta đã mang nàng ấy đi rồi, cả đời đừng mong tìm nàng ấy nữa. Ta sẽ không để nàng ấy dẫm lên vết xe đổ của Tiểu Thanh.-

Chỉ vài dòng chữ ngắn ngủi hắn đã biết người đứng sau là ai rồi thật không ngờ người kia lại to gan tới vậy. Chính tên đó là người đã mang lại cái chết cho tiểu muội yêu thương nhất của hắn- Tiểu Thanh. Kẻ đã khiến Tiểu Thanh thân bại danh liệt chết không nhắm mắt.

"Lang Tử Khiết ta sẽ giết ngươi!" hắn nghiêng răng hận thù nói.

-3 tháng sau-

Tại một nơi nào đó, tiểu cô nương mặc một bộ y phục màu hồng phấn nhẹ nhàng tóc dài ngang lưng gương mặt u sầu tay cầm một vò rượu.

"Thiên Dã, ta thực ghét chàng!" môi nhỏ chum chim phun ra từng lời. Tiểu Du nàng đã tới đây hơn ba tháng rồi những ngày đầu nàng cho dù rất giận Mạc Thiên Lục Dã nhưng rất nhớ hắn nha. Cũng may là có rượu bầu bạn cùng nếu không nàng chết mất, mà cái thứ gọi là rượu này lần đầu nàng uống cũng thật đắng chát nha nhưng sau một thời gian lại thấy nó vừa ngon lại thơm khiến nàng không rút được.

"Chỉ có người hiểu ta a" nàng ngốc nghếch cười ôm lấy bình rượu đưa lên miệng uống bỗng nhiên bị một bàn tay khác cướp lấy vò rượu đi.

"Nga? Rượu của ta đâu rồi? " nàng hoa mắt chóng mặt loạn xạ tìm lấy vò rượu kia.

"Nha đầu ngốc! Ngày nào cũng uống rượu muốn làm sâu rượu à?" Lang Tử Khiết cốc nhẹ vào chán nàng.

"A đau Tử Khiết ca ca đáng ghét mau đưa rượu cho ta!" nàng nhõng nhẽo muốn cướp lấy vò rượu nhưng bị hấn cản lại.

"Tiểu tử nàng sẽ bị ái tình hại chết mất!"

"Ái tình? Là sao?" nàng chu mỏ lên gương mặt đỏ chót vì uống rượu.

"Nàng ngốc như vậy có nói cũng không hiểu" Lang Tử Khiết đi qua ngồi lên ghế cầm lấy vò rượu uống.

Ừm, cũng không nên trách tiểu tử ngốc này trước kia hấn cũng ngốc nghếch xa vào lưới tình với cái tiểu nữ nhân kia để rồi kết cục bị thảm.

"Tử Khiết ca ca đừng uống nữa rượu của ta mà! Ấy da ta phải khó khăn lắm mới nhờ người ra ngoài mua về nha" nàng cướp lại bình rượu lại phát hiện đã hết sạch liền tiếc nôi bỏ đi.

"Cái tiểu tử này! Nàng ngày ngày uống rượu không sợ mấy vị trưởng bối kia bàn tán sao?"

"Ta mặc kệ!" nàng trong buồng trả lời hiện tại nếu không có rượu nàng sẽ buồn chết mất, nàng là rất nhớ người kia nha.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Bạch Xà Thơ Ngây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 14: Bí ẩn cất giấu 100 năm

Nàng thật sự rất nhớ Mạc Thiên Lục Dã nha, tuy nàng giận hấn lừa dối mình nhưng nàng thực có một cảm giác lạ lẫm với hấn.

Bạch Tiểu Du cứ thế bỏ mặc cái tên Lang Tử Khiết còn đang suy tư mà đi dạo hoa viên. Nơi này thật đẹp những bông hoa đầy đủ màu sắc tỏa hương thơm trước nắng. Nhưng nổi bật nhất, cũng khiến nàng thích nhất là một đóa hoa có màu đen tuyền khác hoàn toàn với những bông hoa còn lại. Nó phát ra một thứ ánh sáng kì dị mang theo một chút âm u, tà mị. Nàng cứ vậy bước tới bàn tay khẽ chạm nên những cánh hoa đen tuyền đó.

"Oa thật mịn" sờ vào trông rất thoải mái mái nha, nàng đưa tay định ngắt hoa xuống thì bị một tiếng thét vang lên.

"Tiểu thư xin người dừng tay!" một cô gái không biết từ đâu xuất hiện bận một bộ xiêm y màu đen mái tóc dài đen. Gương mặt sắc nét đôi mắt to tròn màu xanh lá, chiếc mũi cao xinh xắn toát lên vẻ đẹp ma mị.

Nữ nhân đó nhìn nàng rồi theo lễ nghi mà cúi chào với Tiểu Du.

"Túy Mộ xin bái kiến vương" từ xa nàng ta đã nhìn thấy một nữ nhân không biết sống chết lại dám động vào hoa vong sắc này hóa ra là tân xà vương. Vài ngày trước nàng có nghe dân chúng trong xà tộc đồn rằng Lang đại nhân có mang về một nữ nhân mà nữ nhân đó còn là người sẽ kế thừa chức vương. Nàng đánh giá một lượt Bạch Tiểu Du nữ nhân này tuy trên người toát lên mùi đặc trưng của xà yêu nhưng lại xen lẫn một mùi vị khá giống tiên loại vậy.

"Người biết ta sao?" từ khi tới nơi này ngoài trừ Tử Khiết ca ca vốn dĩ nàng chưa hề tiếp xúc với một ai. Mà nhìn tiểu cô nương trước mắt nàng chắc chắn là chưa bao giờ gặp nhìn nàng ta đẹp đến ma mị nhưng trong đôi mắt sâu thẳm đó lại chứa một cảm giác khá bí ẩn.

"Túy Mộ đương nhiên biết ngài rồi" nàng tuy chỉ là một con hắc xà nhỏ nhất trong tộc nhưng cũng đủ thông minh để nhìn nhận một vài việc.

"Vậy... Túy Mộ nàng nhìn xem bông hoa đó trông thật mềm" cũng thật đẹp nữa nàng muốn nó.

"Vương ngài không nên đem ngắt nó, bông hoa này vốn không như những loài hoa thường khác nó có thể khiến ngài bị thương" Túy Mộ là người trồng hoa giỏi nhất trong tộc, tuy trước kia các trưởng lão đều phản đối gay gắt chuyện trồng hoa vì có một số loài tỏa ra mùi hương khiến họ khó chịu thậm chí sợ hãi. Biết được chuyện này nàng liền liệt kê những loại hoa khiến người trong tộc thư giãn khi ngắm nhìn đem trồng. Mà cái bông hoa vong sắc này là một hạt giống do Lang đại nhân mang tới có thể nói đây là loại hoa kịch độc mỗi lần chỉ nở một bông mà thôi.

"Hả ghê vậy a?" Bạch Tiểu Du bị dọa sợ hãi tới nỗi mặt tái mét, thầm cảm ơn Túy Mộ đến kịp mà giữ được mạng nhỏ này.

"Ừc ừc ừc" bỗng nhiên bụng của Bạch Tiểu Du vang lên chứng tỏ nàng rất đói rồi.

Túy Mộ dùng tay che miệng cười nhỏ sau đó nhìn Bạch Tiểu Du chuyển biến từ khuôn mặt sợ hãi tới ngại ngùng.

"Ta...ừm..." nàng còn chưa nói xong đã bị Túy Mộ cướp lời.

"Đi ta dẫn ngài đi ăn"

"Nhưng ta muốn ăn vịt nướng" nàng mấy ngày nay thân thể có chút khó chịu lại luôn nhớ tới món vịt nướng do chính Mạc Thiên Lục Dã làm cho nàng ăn.

"Vịt nướng? Nhưng ở đây vịt rất ít có khi còn không có nữa " trước kia người trong tộc cũng có thời gian nuôi nguyên một đàn vịt nhưng họ dù sao cũng là loại không kiểm soát được con thềm ăn mà ăn trộm hết vịt để ăn. Từ đó người trong tộc cũng dần ít nuôi đi.

"Nhưng ta muốn ăn hay là nàng dẫn ta ra ngoài đi" ở đây cũng thật chán nàng chẳng có ai làm bạn ngoài nàng ta nữa. Hiện tại vì muốn ăn mà làm phiền Từ Khiết chắc chắn hẳn sẽ cười nàng nhất.

"Nhưng bên ngoài rất đáng sợ " Túy Mộ từ khi sinh ra tới giờ chưa bao giờ mà rời khỏi Xà tộc dù là một bước. Nghe cha mẹ nàng nói bên ngoài rất nguy hiểm chỉ cần sơ sài một chút là mất mạng hơn nữa ở đây còn có kết giới chặt chẽ làm sao nàng có thể đem nàng ta ra được.

"Vậy thì ta đi gặp Từ Khiết ca ca nói huynh ấy dắt ta cùng nàng ra ngoài chơi"

"Đợi đã... " Túy Mộ nắm chặt lấy cánh tay của nàng, cẩn nhẹ môi dưới suy nghĩ. Thật tình nàng vốn không hề có hảo cảm với Lang đại nhân mà nói đúng hơn là cha mẹ nàng rất ghét hẳn nên cấm nàng gần hẳn.

"Vậy ta sẽ tìm cách giúp nàng ra" nàng khẽ nắm chặt chiếc vòng cổ có màu xanh bích do cha nàng tặng khi nàng cùng các tỷ tỷ lọt lòng. Cũng có thể nói mẹ nàng là một con bạch xà còn cha nàng là hắc xà nhưng khi đẻ các tỷ tỷ họ đều giống mẹ hiện thân là bạch xà chỉ có nàng là hắc xà. Vì vậy từ nhỏ nàng đã được cha cùng mẹ nuông chiều nhất.

"Oa nàng giỏi nhất" Bạch Tiểu Du vui vẻ kích động mà chạy nhảy.

"Đi thôi" nàng nắm lấy tay của Bạch Tiểu Du một tay nắm chặt vòng cổ một luồng sáng xanh bích tỏa ra khiến người ta chói mắt.

"Nhanh! Nắm tay ta" Túy Mộ cầm tay Tiểu Du chạy thật nhanh nhưng đi tới đâu người đằng sau cũng đuổi theo phía sau.

"Haha người chạy đi đâu nhanh nộp mạng cho gia" một con Bạch hổ sau mấy ngày túc trực cuối cùng cũng nhìn thấy con mồi của mình.

Túy Mộ thẳm chửi trong lòng không ngờ nàng cùng vương mới ra khỏi kết giới đã bị tên này xông tới muốn thịt hai nàng. Pháp thuật của nàng miễn cưỡng có thể chạy thoát nhưng hiện tại còn mang theo "cục nợ" Tiểu Du nên nàng chẳng thể làm gì ngoài chạy. Nàng đã phát tín hiệu nguy hiểm nhưng lại chẳng có ai tới giúp có lẽ là ở quá xa.

Đột nhiên lão hổ già đánh mạnh một chương tới.

"Cẩn thận" Túy Mộ che chắn trước Tiểu Du " aaa" cảm giác đau đớn truyền từ sau lưng khiến nàng ta ngã xuống khó chịu nôn ra một ngụm máu.

"Aaa nàng không sao chứ? Túy Mộ nàng đừng dọa ta....huhu lần sau ta không đòi ra ngoài nữa "

"Sẽ không có lần sau" Lão hổ gào vuốt đánh tới, Túy Âm cứ như vậy đè lên Bạch Tiểu Du che chắn cho nàng. Ở xà quốc thường có câu "Tận trung báo quốc " nàng không thể để Tiểu Du xảy chuyện gì. Những móng vuốt của tên kia không ngừng đâm xuống xuyên qua da thịt mềm mại của nàng.

"Aaa không cần...không cần dừng tay lại! " nàng nhìn thấy lão ta không ngừng cào xé Túy Mộ.

"Chết đi" đang lúc hấn dương tay lên muốn giáng xuống một đòn mạnh thì một thanh kiếm bay tới xuyên thẳng ngực lão. Lão ta chưa kịp biết chuyện gì liền thét lên một tiếng rồi chết.

"Oa Lục Dã là chàng" Bạch Tiểu Du khuôn mặt đầy nước mắt nhưng vui vẻ hét lên, Túy Mộ bên trên khi nghe thấy tiếng thét của nàng biết không còn nguy hiểm gì liền ngất đi hơi thở thoi thốt.

Mạc Thiên Lục Dã khuôn mặt lạnh lùng nhìn nàng chẳng khác gì lúc bọn họ mới gặp khiến trái tim nàng như bị ai đó bóp chặt mà òa khóc.

"Cầm miệng nàng đợi xem ta phạt nàng thế nào"

Trong son động ẩm ướt Mạc Thiên Lục Dã nhẹ nhàng đặt Túy Mộ lên giường đá, vì chạm vào vết thương sau lưng khiến nàng rên rỉ mà Bạch Tiểu Du một bên trong lòng xót xa nhìn nàng ta.

"Ngu ngốc chàng nhẹ nhàng đi" nàng như một đứa nhỏ nhìn hấn mắng chửi mà Mạc Thiên Lục Dã cũng không thèm để ý nàng. Hấn để Túy Mộ nằm úp xuống lấy trong túi một lọ thuốc bôi ngoài da. Từ từ bôi xiêm y đen tuyền của Túy Mộ phần lớn lưng của nàng ta huyết nhục đã lẫn lộn đầy vết lớn nhỏ khiến người ta sợ hãi. Bỗng hấn nhìn lên phía gáy của nàng thì nhủ chặt mày tim thót lại. Bên trên là một dấu ấn đỏ như hoa mai khiến hấn nhớ lại trước kia muội muội hấn trên lưng cũng có một cái bớt nhỏ hiếm thấy này.

"Chàng nhanh lên" Tiểu Du thúc giục cầm tay hấn lay lay.

"Nàng ngồi yên đó nếu còn làm ồn ta liền trói nàng lại" hấn từ từ lấy thuốc mỡ bôi lên vết thương của Túy Mộ bôi tới đâu liền lành tới đó.

Quyển 1 - Chương 15

Vết thương của nàng dần khép lại để lộ nửa thân sau trần trụi nhẵn nhụi, nhưng điều làm hắn chú ý đến nhất là chiếc bớt đỏ trên gáy. Hắn thử dùng phép tẩy nó đi vài lần nhưng cái bớt vẫn không mất đi.

"Chàng đang làm gì vậy?" Bạch Tiểu Du không biết vì sao hắn lại có những hành động khác lạ như vậy, nàng thấy hắn đang dùng tay vuốt ve cái bớt đỏ như một tên háo sắc vậy khiến nàng khó chịu mà nên tiếng.

"Tiểu Du, nàng ghen sao?" hắn cởi áo choàng bên ngoài của mình rồi phủ lên thân thể Túy Mộ động tác cùng cử chỉ dịu dàng với nàng ta.

"Không có...chỉ là. Chỉ là do..." nàng ấp úng không biết nên nói thế nào nữa, nhìn thấy Túy Mộ trên giường đá trọng thương tất cả là do tính ương bướng của mình nên nàng rất hối hận. Nàng chỉ lo lắng cho nàng ta thôi.

Mạc Thiên Lục đã bế nàng lên như một đứa trẻ rồi mang nàng rời khỏi hang động.

"Nàng giỏi lắm dám trốn đi cùng nam nhân khác" phải biết lần đó khiến hắn sợ hãi thế nào? Hắn sợ nàng cứ vậy mà biến mất khỏi cuộc đời hắn. Hắn đã đuổi theo nàng tới tận xa tộc chỉ có điều là không thể vào được vì có kết giới ngăn cản.

"Nàng nghĩ ta sẽ phạt nàng thế nào? Còn nhớ gì chứ ta đã nói nếu nàng còn dám chạy ta sẽ phế đi đôi chân này" hắn kéo nàng vào lòng vuốt ve đôi chân bị che bởi lớp y phục.

Bạch Tiểu Du sợ hãi nắm lấy bàn tay của hắn đang đặt trên người nàng đẩy ra tỏ ý kháng nghị.

"Sao còn biết sợ? Gan nàng ngày càng lớn rồi" hắn chui vào hõm cổ nàng hôn hít rồi liếm nhẹ vào vành tai của nàng rồi kéo tay nàng tới vật nam tính cứng rắn như sắt thép từ bao giờ.

"Tiểu yêu tinh nhìn xem nó lại muốn" hắn muốn dùng tay nàng vuốt ve cho cây gậy nóng bỏng của mình như muốn xuyên qua lớp vải vóc.

"Đừng như vậy...ngại" mặt nàng đỏ bừng kháng nghị thực chất thời gian qua khi về xa tộc nàng đã học hỏi không ít chuyện cũng hiểu thêm về tình cảm nam nữ, cũng biết điều mà hắn làm nàng với nàng là trái với đạo lý.

"Tiểu Du mặt nàng đỏ rồi" hắn nhất quyết không thả nàng ra mà càng ôm chặt hơn rồi trêu đùa thân thể nàng. Bàn tay ma quỷ dần luồn lách vào trong bộ y phục cởi bỏ chiếc yếm đào ra phơi trước mắt nàng đung đưa. Sau đó đầu liền chui vào lớp quần áo xộc xệch cắn mút bầu ngực sữa.

Bỗng nhiên thanh âm của tiếng kiếm sắc bén cùng ánh sáng chói lóa hắn liền phản ứng nhanh tránh ra một bên. Thiếu nữ áo đen mặt đầy sát khí chìa kiếm vào người hắn.

"Sắc lang mau thả vương ra!" Túy Mộ không biết đã tỉnh từ lúc nào liền nhìn thấy cảnh hắn đang có ý đồ xấu xa với Bạch Tiểu Du liền không nhìn được mà vùng kiếm tới. Nàng biết nàng vốn không phải đối thủ của hắn nhưng nàng không thể trơ mắt nhìn vương bị bắt nạt được.

"Á á á" Bạch Tiểu Du sợ hãi muốn ngăn cản hai người lại nhưng lại bị Mạc Thiên Lục ôm chặt vào ngực sau đó cũng vùng kiếm tới Túy Mộ nhưng cũng không có ý định hại nàng mà chỉ muốn xem thân thủ của nàng thế nào.

"Nàng nên cầm chặt lấy kiếm mỗi lần đâm tới phải dứt khoát cùng nhanh gọn" hắn vừa đỡ lấy từng nhát kiếm của nàng vừa nói một tay thì2 ắm lấy Tiểu Du.

"Sắc lang khôn khiếp có gan thì thả cô ấy xuống" Túy Mộ tức giận khi thấy đối phương giương như chỉ muốn trêu chọc nàng.

"Hai người dừng tay lại...mau dừng lại" Bạch Tiểu Du sợ hãi kéo lấy tóc của Mạc Thiên Lục sợ hắn làm hại Túy Mộ.

"Nàng ngoan cho ta" Từ khai thiên lập địa tới giờ chưa có ai dám vô lễ với hắn như vậy, dám giật tóc hắn như thế. Mạc Thiên Lục đã phát mạnh một cái vào hông nàng coi như trừng phạt.

Quyển 1 - Chương 16

Nhất thời cả ba người im lặng, Bạch Tiểu Du không còn la hét nữa mà sợ hãi tới mức không dám thở. Từ khi quen hắn tới giờ nàng chưa bao giờ bị hắn đánh, vậy mà bây giờ hắn lại ra tay với nàng.

Nhìn thấy người trong lòng một trận run rẩy làm hắn giật mình với hành động lúc này của mình. Tuy cái đánh của hắn không tới nỗi đau nhưng khi áp dụng trên người kẻ yếu như Bạch Tiểu Du cũng khiến nàng sợ hãi rồi.

"Ta xin lỗi ta không có ý đâu, nàng sao không?" hắn ra hiệu với Túy Mộ ý bảo nàng ấy đừng nháo nữa. Túy Mộ cũng không cùng hắn mà "luyện kiếm" nữa mà chăm chú nhìn Tiểu Du. Phải nói vương của nàng đã bay mất hồn vía sợ hãi rồi.

"Tiểu Du không sao đâu ta liền xoa xoa" hắn thu lại bộ mặt lạnh lùng lúc này mà như người cha đồ dành con gái của mình, bàn tay tùy ý xoa xoa mỏng nhỏ.

"Người! Người mau bỏ tay xuống" người này cứ thế mạo phạm vương của nàng. Còn là mạo phạm công khai nữa thật đáng sợ đáng lẽ nàng phải nghe lời cha không nên dẫn vương ra ngoài.

Bạch Tiểu Du nức nở không thành tiếng chui vào lòng hắn không nói lời nào, nhưng cách nàng giận dỗi cũng thật dễ thương.

Mạc Thiên Lục Dĩ cũng không còn tâm tình khinh dễ nàng nữa mà chỉnh lại y phục mặc lại yếm cho nàng.

"Dù sao nàng ấy cũng là vương của chúng tôi, tôi phải mang ngài ấy về" Túy Mộ nhìn Bạch Tiểu Du chỉ mãi mê ăn thịt vịt nướng mà quên trời đất.

"Nhưng nàng ấy cũng là thê tử của ta" Mạc Thiên Lục Dĩ đưa cho Túy Mộ một miếng vịt nướng lớn chín vàng thơm phức.

"Nàng nghĩ xem nàng ấy còn quá nhỏ tuổi không đủ thông minh để kế nhiệm xà vương, hơn nữa để nàng ở một nơi ngày ngày tranh đấu quyền lực cùng mưu kế ta không hề an tâm. Nàng ấy cần một nơi dựa dẫm..."

"Nhưng người đó chắc chắn không phải ngài, các người không cùng một thế giới sẽ có một ngày hai người phải tách nhau ngài muốn để nàng ấy đau khổ sao? Thân và yêu là không thể từ cô chỉ kim chuyện này có mấy đôi hạnh phúc?" Túy Mộ vội cướp lời.

"Ta mặc kệ, ở bên nàng ấy dù chỉ một ngày ta cũng mãn nguyện. Ngày ngày ở bên cùng nàng sống cuộc sống bình thường cùng nàng sinh hài tử "

"Ngài sẽ hại chết nàng ấy...giống như cha nàng đã hại mẹ nàng vậy. Tình yêu chỉ là nhất thời nhưng đau khổ sẽ là vĩnh viễn "

"Nàng đã yêu ai chưa?" Trước đây hắn cũng vì chuyện này mà ngăn cản muội muội hắn mới khiến Tiểu Thanh chết thảm hắn không thể dẫm vào vết xe cũ nhưng...hóa ra khi yêu lại khó kiểm soát bản thân như vậy.

"Ta chưa từng. Nhưng ta sẽ không yêu ai" mấy trăm năm qua nàng chưa từng nghĩ tới chuyện sẽ yêu một ai. Yêu có phải rất đau khổ không? Điển hình trong tộc nàng cũng có Lang đại nhân là ví dụ điển hình vậy. Nàng nghe nói trước đây người kia cũng yêu một tiên nữ kết quả lại là thảm kịch. Nữ nhân kia thì bị thiên đình giáng tội bị giam cầm 200 năm nhưng nghe nói nữ nhân kia đã chết. Cũng vì như vậy Lang Tử Khiết bị người trong tộc xa lánh khinh bỉ cả cha mẹ cũng không cho nàng tới gần hắn.

"Trước đây ta cũng nghĩ như vậy" từ sau cái chết của muội muội hắn đã không còn tin tưởng tình yêu nữa. Muội muội hắn bị cái tên nam nhân kia phụ bạc chết trong đau khổ hắn còn nhớ lúc đó thân thể nàng ấy toàn máu nhưng lại không ngừng gọi tên tên khốn kia. Cho tới khi hắn gặp Bạch Tiểu Du vốn hắn không có một chút thiện cảm với nàng nhưng sau này lại không cần được trái tim của mình.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Bạch Xà Thơ Ngây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 1 - Chương 17: (18+)

Túy Mộ sau khi nói chuyện với Mạc Thiên Lục Dĩ liền có thể cảm nhận được tình cảm của hắn đối với Tiểu Du. Cứ mỗi lần nhắc tới tên nàng ta hắn lại dụi dụi mắt nhìn về nàng ta một cái triu mến.

"Tiểu Du nàng đã ăn no chưa?"

"Rồi hi hi" Bạch Tiểu Du cười ngốc nghếch dùng tay áo lau đi vệt mồ nhưng cảm giác thèm ăn vẫn chưa hết dù bụng đã căng to.

Mạc Thiên Lục Dĩ chán nản lắc đầu lấy trong túi áo một chiếc khăn tay cẩn thận lau cho nàng.

"Có lẽ ta nên trở về dù sao ta cũng ra ngoài lâu rồi, cha mẹ sẽ rất lo cho ta" Túy Mộ biết chắc chắn Bạch Tiểu Du sẽ không chịu cùng nàng về, nhưng nếu nàng càng ở đây lâu thì cha mẹ sẽ rất lo cho nàng.

"Nàng sẽ không bị trách phạt?" Mạc Thiên Lục Đã biết lần này Túy Mộ sẽ bị người trong tộc làm khó vì đã để Bạch Tiểu Du đi.

"Vậy người nói ta nên làm gì? Người để cho nàng ấy về cùng ta sao?"

"Vậy thì hãy ở lại cùng chúng ta" hẳn không biết vì sao đối với nữ nhân này lại có một cảm giác rất đặc biệt rất quen thuộc nữa. Có lẽ nàng ta rất giống muội muội hẳn mà cũng có thể là vì vết bớt trên lưng của nàng ta.

"Đúng rồi, Túy Mộ tỷ tỷ ở lại đây chơi cùng ta đi" Bạch Tiểu Du hiện tại rất kính trọng nàng ta, còn nhớ buổi sáng cũng là do nàng ta bắt chấp bản thân mà bảo vệ nàng. Nàng rất thích người này nha, cũng không muốn nàng ta bị phạt đâu.

"Ta có lẽ nên về thì hơn, cha mẹ đang đợi ta...lần này có lẽ sẽ bị họ trách mắng một chút thôi" nàng cũng không muốn làm kì đà đâu nha.

"Vậy để bọn ta mang nàng về"

"Không cần ta có thể tự về...Tiểu Du nếu ngày nào đó người bị hấn bắt nạt thì hãy trở về chúng tôi sẽ đợi người" Túy Mộ mỉm cười rồi chạm tay vào viên ngọc trên cổ rồi biến mất chỉ còn lại hai người họ.

"Tiểu Du nàng thấy trắng hôm nay rất sáng không?" người nào đó đánh trống lảng thờ tay vào tiết khó của Bạch Tiểu Du. Chuyện tốt lúc này không ngờ lại bị Túy Mộ phá đám làm hẳn phải chịu thiệt thòi rồi.

"Hôm nay có trăng sao...á bỏ tay của chàng ra" người nào đó nhìn lên bầu trời mặt đen xì la lớn.

"Tiểu Du sinh hài tử cho ta đi" Mạc Thiên Lục Đã đẩy nàng ngã trên đất tay thăm dò từng bộ phận trên người nàng.

"Không muốn...buông ra" mặt Tiểu Du đỏ bừng hết lớn nhưng môi nhanh chóng bị hấn bịt lại dây dưa liếm mút khuấy động bên trong. Từng sợi chỉ trong suốt từ miệng nàng chảy xuống rơi xuống cổ của nàng càng làm hẳn kích thích.

Mạc Thiên Lục Đã dùng vật nam tính cọ sát vào đùi nàng để giảm đi sự khó chịu nhưng tác dụng lại càng ngược lại làm hẳn nóng bức cơ thể, nơi sâu thẳm nhất muốn được cô bao bọc.

"Ừm...chàng bỏ cái đó ra...nhẹ chút ta ngửa...aaa nơi đó không thể...đừng bóp nó đau lắm" Mạc Thiên Lục Đã cư nhiên bóp lấy bầu ngực nàng rất đau khiến Tiểu Du khóc lớn.

Mạc Thiên Lục Đã tháo bỏ tiết khó của nàng rồi dùng tay ma sát tiểu huyết chặt hẹp.

"Ngoan ta sắp bị bức chết rồi dạng chân ra...đứng rồi rộng thêm chút, ngoan lắm" hẳn ra sức dụ dỗ nàng rồi nhẹ nhàng tiến vào trong u cốc.

"Ừm...Tiểu Du đau quá, cầu chàng nhẹ chút" nàng khoác hai chân mình nên eo hẳn từ từ thích nghi từng cú va chạm

Từ cơ thể nàng chảy ra rất nhiều mồ hôi nhưng đặc biệt nhất vẫn là nơi nữ tính tiết ra dịch thể trong suốt nhót nhát bôi trơn giúp hẳn dễ dàng khởi động.

"Nàng đúng là dâm đảng" Hấn ôm lấy cổ nàng để nàng cố định dưới thân mình rồi thúc vùi cú lực đạo cũng tăng dần. Cây gậy to lớn ngày càng căng trương phình to trong hoa huyết từng đường gân chà sát với hai vách tường. Thân thể dính chặt như con thiếu thân không chút kẽ hở.

"Không có ta không có dâm đảng" Tiểu Du lắc đầu choáng váng vì lời hẳn vừa nói, nàng khi còn trong tộc đã đọc vài cuốn sách cũng hiểu dâm đảng là thế nào... Nàng không phải mà, chỉ tại thân thể không nghe lời mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Bạch Xà Thờ Ngây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 18

Túy Mộ chậm rãi đi trên con đường mòn bộ xiêm y màu đen nhẹ tung bay trong gió khiến nàng có chút lạnh lẽo, nàng không biết khi trở về người trong tộc có trách phạt nàng không nữa...có lẽ là có, mà cũng có thể là không. Nàng thần thờ nhẹ nhàng vượt chiếc vòng cổ màu xanh lục của mình suy nghĩ không biết nàng có nên tạm trốn đi một thời gian không nhỉ?

Bỗng nhiên một ánh sáng bỗng nhiên phát ra ngay trước mắt nàng.

"Aaa người..người! Là người? " Túy Mộ sợ hãi nhưng sau khi nhận ra người kia là ai liền định thần lại.

"Lang đại nhân người đừng có tự nhiên xuất hiện như vậy nữa, suýt nữa khiến ta bị dọa chết!"

Lang Tử Khiết cười một nụ cười âm hiểm nhìn nàng, từ từ đánh giá nàng từ trên xuống dưới.

"Người nhất gan vậy sao? Ta lại nghĩ gan người cực kỳ lớn đó lại dám trốn ra đây... Vương đầu ròi?" hắn biết nàng trốn ra đây cũng bởi là do mùi hương trên người nàng, Túy Mộ là người trồng hoa nên trên người nàng chỉ có mùi thơm rất khác với những xà tinh khác chỉ có yêu khí.

"Ta đã để nàng ấy đi rồi" nàng nhút nhát nhìn thử biểu hiện của hắn chỉ sợ khuôn mặt hắn sẽ có biến đổi.

"Vậy sao? Người có biết như vậy sẽ bị các trưởng lão trách phạt không? Túy Mộ à người nghĩ bản thân mình có chịu được mấy cái roi quất vô người chứ?" hắn ta ung dung chờ xem sắc mặt nàng biến đổi, tất nhiên biết hiện tại Bạch Tiểu Du đang ở cùng Mạc Thiên Lục Đã nhưng cũng không có ý định mang nàng về.

"Ta..." nàng sợ hãi từ khi gặp hắn tới giờ đây là lần đầu tiên nàng thấy hắn giận dữ như vậy với mình.

Lang Tử Khiết dù sao cũng không phải là người chấp nhặt với nữ nhân vì thế khi nhìn thấy khoe mắt nàng có chút đồ liền lúng túng.

"Người khóc gì? Ta đã làm gì người? Phiền chết được" hắn không hiểu vì sao cứ mỗi lần nhìn nàng khóc hắn lại nhớ Tiểu Thanh của hắn như vậy. Nàng ấy giống nàng mỗi lần bị hắn bắt nạt đều sẽ rơi nước mắt đầy ắp khuất nhưng đáng yêu biết mấy.

"Người trở về trước đi chuyện ở đây ta sẽ lo" Lang Tử Khiết bỏ đi không nhìn lại một cái.

Một nơi khác ý xuân nồng nàn cùng nhiệt tình trôi qua, Mạc Thiên Lục Đã thỏa mãn ôm nàng vào lòng mình ngủ. Chỉ là không lâu hắn liền cảm nhận được xung quanh không gian bị bao trùm bởi ma khí. Trong đêm mất hắn ánh lên một vệt sáng, hắn để Bạch Tiểu Du nằm xuống sau đó liền dẫn dụ người kia vào sâu trong rừng.

"Cuối cùng người cũng tìm tới?" Mạc Thiên Lục Đã rút thần khí trong túi ra hướng về Lang Tử Khiết. 200 năm qua hai người như nước với lửa vì kẻ kia đã khiến muối muối của hắn yêu thương nhất chết.

"Ha! Người đợi ta?"

"Đợi người tới nạp mạng" Mạc Thiên Lục Đã vùng kiếm tới.

Lang Tử Khiết bình tĩnh tránh đi đánh tới Mạc Thiên Lục Đã một chương cú thế hai người tàn sát lẫn nhau. Tại một góc khuất bóng đen chuyên chú nhìn hai người đánh nhau phá tan quang cảnh xung quanh, bóng đen biến mất.

Hai người kia sau hai canh giờ quyết đấu thân thể mệt mỏi nhưng không thể phân thắng bại, vết tích trên người đều nặng nề có lẽ phải tĩnh dưỡng nữa tháng. Hai người gục ngã xuống đất.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Bạch Xà Thơ Ngây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 1 - Chương 19

Bỗng nhiên tim của Mạc Thiên Lục Đã đau nhói, hắn bật dậy.

Không xong Bạch Tiểu Du cư nhiên gặp nguy hiểm. Hắn nhanh chóng trở về nơi cũ nhưng không thấy nàng đâu. Bỗng một tia sáng phát ra trên vách đá hiện lên dòng chữ.

"Muốn cứu người giờ ngo ngay mai tại đỉnh Thiên Nhai "

Mạc Thiên Lục Đã giật mình trong lòng sợ hãi, người bắt Tiểu Du đi lại là Ma Quân. Hắn ta độc ác tàn bạo chỉ sợ sẽ làm hại nàng, cũng giống như hắn hại Tiểu Thanh.

Một đoạn kí ức bỗng đi qua.

"Người giao thần khí ra ta sẽ tha cho nàng ta" Ma Quân ép chặt một tay cầm kiếm sát cổ của Tiểu Thanh.

"Mạc Thiên Lục Đã! Người mau đưa hắn thần khí...đừng để hắn làm hại Tiểu Thanh" lúc này Lang Tử Khiết cũng chỉ là một tiểu xà nhỏ bé lại đem lòng yêu muối muối của hắn.

Ma Quân muốn thần khí? Hắn không thể giao nếu hắn mang thần khí đưa cho Ma Quân thì thiên hạ này sẽ bị tai họa lầm than. Hắn không thể vì tình cảm cá nhân mà đưa thiên hạ vào chỗ chết, hơn hết hắn còn là một đại tiên của tiên giới...hắn không thể trái phép tắc. Chỉ là người trong tay Ma Quân lại là muội muội của hắn, là muội muội hắn yêu quý nhất nhìn nàng sợ hãi ánh mắt tuyệt vọng nhìn hắn.

Trước khi cha mẹ hắn ra đi hắn đã hứa phải chăm sóc tốt cho nàng.

"Ca ca đừng đưa cho hắn! Huynh đừng đưa cho hắn. Mặc kệ Tiểu Thanh đi... Ca muội không trách huynh!" Tiểu Thanh nở một nụ cười thật tươi sau đó cô khẽ sát vào lưng kiếm sắc bén.

Máu đen từ cổ nàng chảy xuống.

"Không!!!!...Tiểu Thanh!" Lang Tử Khiết cùng Mạc Thiên Lục đã hét lớn.

"Khốn khiếp!" Ma Quân lại không ngờ nàng thà chết cũng sẽ không để hắn toại nguyện.

"Aaaaa" trong lúc thần thò Ma Quân bị Mạc Thiên Lục đã đánh một chưởng tới đánh tan xương cốt của hắn. Ma Quân ngã xuống đất học một ngụm máu đen sau đó liền nhanh chân chạy mất.

"Aaaa Tiểu Thanh nàng cố lên ta cứu nàng" Lang Tử Khiết dù tu vi kém cỏi nhưng vẫn cố truyền toàn bộ ma khí trên người cho nàng.

"Không! Lang ca ca ta không thể...được nữa rồi. Ta xin lỗi vì không thể bên chàng" Tiểu Thanh cười thật tươi nói ra từng chữ.

Lúc này Mạc Thiên Lục đã từ từ đi tới quỳ xuống trước mặt nàng.

"Xin lỗi! Xin lỗi...ta không thể cứu muội...Tiểu Thanh muội cố lên ta mang nàng tới cầu thượng đế cứu nàng"

Tiểu Thanh phun một ngụm máu tươi.

"Không! Ca ca muộn rồi tu vi của muội đã..... Đã bị Ma Quân lấy hết, trên kiếm của hắn là độc thiên mệnh loại độc, độc...nhất trên đời...ca ca người đừng khóc...ừ ta nói là ta tự nguyện...xin huynh chăm sóc cho Lang ca ca....xin huynh hãy chăm sóc cho chàng"

"Được ta hứa với muội" Mạc Thiên Lục đã đau đớn rơi nước mắt không ngừng gật đầu.

"Lang ca ca ta yêu chàng" vừa nói xong lời này tiên cốt của Tiểu Thanh liền biến thành những đốm sáng li ti rồi hòa vào trong đất trời.

Lang Tử Khiết hét lên đau đớn nhìn hắn đầy thù hận... Rồi cũng biến mất.

Chuyện này 200 năm qua luôn khiến lòng hắn dần vật, nếu hắn không vì thiên hạ hắn sẽ cứu muội muội. Nếu hắn không phải đại tiên thì sẽ phá lệ... Chỉ là hắn biết hắn hối hận 200 năm rồi.

Vì vậy hắn không muốn mình hối hận thêm một lần nào nữa.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Bạch Xà Thơ Ngây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 1 - Chương 20

Tại đình Thiên Nhai ngoài dự đoán của hắn. Nơi này không chỉ có riêng Bạch Tiểu Du cùng Ma Quân mà còn có Túy Mộ.

"Haha bất ngờ không? Không ngờ ta năm đó còn sống? Hừ năm đó nguoi phá tan xương cốt của ta khiến ta 200 năm qua chịu nhiều thống khổ, hôm nay ta liền bắt nguoi đau hơn ta gấp vạn" Ma Quân cười lớn dùng pháp thuật kéo thân thể của Bạch Tiểu Du cùng Túy Mộ lơ lửng trên không.

"Nguoi nghĩ xem một nguoi là nương tử nguoi yêu quý nhất một nguoi là muội muội của nguoi thử xem nguoi sẽ cứu ai" Ma Quân cười lớn 200 năm qua hắn liền phát hiện Túy Mộ vốn là Tiểu Thanh truyền kiếp, trước đó hắn có ý định bắt Tiểu Thanh để trả thù Mạc Thiên Lục đã, chỉ là bất ngờ lại có thêm một Bạch Tiểu Du lần này thì thú vị rồi.

"Nguoi có ý gì?" Mạc Thiên Lục đã nhìn thẳng vào Túy Mộ, thảo nào hắn lại có cảm giác quen thuộc như vậy khi bên cạnh nàng ta. Hóa ra nàng ta lại là Tiểu Thanh là muội muội của hắn.

"Sao? Nguoi sẽ cứu ai nương tử hay muội muội?" hắn chìa kiếm tới yết hầu của Tiểu Du khiến nàng sợ hãi nhắm chặt hai mắt.

"Không được tổn thương hai nguoi họ!" Mạc Thiên Lục đã la lớn.

"Hừ! Ta đã thề khiến ngươi sống không được chết cũng không xong nói xem ngươi cứu ai nhanh lên ta không có nhiều thời gian đâu" Đánh một chưởng vào ngực Túy Mộ khiến nàng ta nôn ra một ngụm máu đỏ.

"Không! Tiểu Thanh...Ma Quân tên khốn ta giết ngươi!" hấn điên cuồng, bảo hấn chọn một trong hai bảo hấn chết còn hơn hai người đều là người quan trọng nhất với hấn.

Hấn yêu Tiểu Du yêu tới phát cuồng.

Nhưng hấn cũng yêu thương muội muội của mình, hơn nữa hấn đã phụ nàng một lần rồi.

"Hừ! Hay là giết cả hai?" Ma Quân dùng những chiếc dao nhỏ dùng pháp thuật dơ lên cao.

"Ngươi phải biết rằng những chiếc dao này toàn bộ đều có độc, ai đã trúng phải đều không thể chữa"

"Đừng! Ta chọn...ta...ta chọn Tiểu Thanh" hấn run rẩy, hấn đã phụ Tiểu Thanh một lần hấn sẽ không để nàng thương tổn nữa.

Tiểu Du nghe xong câu trả lời của hấn liền trừng mắt trái tim tan nát ngàn mảnh nhìn hấn. Nàng không ngờ hấn lại bỏ rơi nàng, không phải hấn nói rất yêu nàng sao? Vậy mà hấn lại chọn bỏ rơi nàng.

Đối với ánh mắt trách nặng của Tiểu Du khiến hấn xấu hổ, trong tâm can của hấn thề sau khi Ma Quân thả Tiểu Thanh ra hấn sẽ liều chết cứu nàng. Hấn nhất định liều chết cứu Tiểu Du ra.

"Được lắm! Haha ta sẽ giữ lời" Ma Quân đẩy một cái thân thể Túy Mộ về phía Mạc Thiên Lục Dã.

"Cô gái hấn không chọn nàng rồi" hấn bốn cột nhìn Tiểu Du, điều hấn vừa nói như vạn kim đâm vào tim nàng. Hóa ra cha nói đúng nàng không nên tin vào tình ái.

Nàng cười lớn cười thật thê lương hướng Mạc Thiên Lục Dã.

"Ta hận chàng!"

Vừa nói xong câu này thì lập tức nàng cùng Ma Quân liền biến mất.

"Không!" Mạc Thiên Lục Dã đau đớn bất lực nhìn người mình yêu biến mất hấn muốn đuổi theo chỉ là vết thương Tiểu Thanh quá trầm trọng hấn phải cứu nàng trước...hấn không biết vì vậy hấn đã đem người hấn yêu nhất vào địa ngục sâu thẳm

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Bạch Xà Thơ Ngây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 1 - Chương 21: Kết 1

Tại địa ngục sâu thẳm tới tận nhất.

Tiểu Du cơ thể bị xích chặt vết thương đầy mình.

Ma Quân Tiến tới phía nàng nhìn nàng cười lớn.

"Sao ngươi không giết ta luôn đi" Tiểu Thanh như cái xác không hồn nói ra.

"Ngươi biết không? Ngươi đang mang thai là con của hấn ta phải không?" Ma Quân nắm chặt cằm nàng, vốn định hấn định giết nàng trước mặt Mạc Thiên Lục Dã chỉ là hấn muốn dây vô tên kia thêm mà thôi. Lại không ngờ thu lại kết quả lớn, nàng lại mang thai von của Mạc Thiên Lục Dã.

"Ngươi nói gì? Ta mang thai?" nàng bất giác chạm tay lên bụng mình.

"Đúng vậy chỉ là ta sẽ không để nó có mặt trên đời này"

"Cái gì?...aaaaa" Tiểu Du sợ hãi hét lớn muốn tránh đi nhưng không kịp nàng bị Ma Quân đá mạnh vào bụng mình. Bụng nàng đau đớn co rút.

"Ta đã nói sẽ để hấn sống không bằng chết...haha...có trách thì phải trách ngươi là nữ nhân của hấn" Ma Quân cười điên cuồng khát máu khi nhìn nàng đau đớn càng mang lại cho hấn khoái cảm trả thù.

"Nhìn nàng cũng rất đẹp hay để ta sủng nàng? Hừm" hấn kéo thân thể của nàng trên đất dầy sau đó liền xé tan bộ y phục trên người nàng. Nhìn hạ thân

của nàng chảy đầy máu khiến hân càng thích thú hành hạ thể xác nàng.

"Không!!! Aaaaaq....ta hận ngươi.... Ngươi giết con ta...?ta hận ngươi...ta hận ngươi....buông ta ra....thả ra" nàng đau đớn nhìn máu chảy ra từ hạ thân liền đây chạ điên cuồng. Nàng bị hân chà đạp như một món đồ rẻ mạt vậy.

Sau khi phát tiết xong Ma Quân liền rời đi mặc kệ cơ thể yếu ớt của nàng trên đất.

"Người giết con ngươi không phải ta mà là Mạc Thiên Lục Dã...là hân đã bỏ rơi ngươi" Ma Quân bỏ đi.

Bạch Tiểu Du trên đất người không mảnh vải vừa trải qua một trận nhục nhã, mà trên đất lại là máu cùng với thi thể chưa hoàn chỉnh của đứa bé, đây là con của nàng.

Nàng bất động giọng nói của Ma Quân cùng Mạc Thiên Lục Dã vang đi vang lại trong đầu nàng.

"Ta chọn Tiểu Thanh" Mạc Thiên Lục Dã ngươi thật tàn nhẫn.

"Người giết chết con ngươi không phải là ta mà là Mạc Thiên Lục Dã"

Tâm nàng chết! Nàng hận, hận cả cái thế gian này...con của nàng đứa con vô tội của nàng cũng đã mất rồi.

Đời này nàng sẽ mãi mãi không tha thứ cho Mạc Thiên Lục Dã

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Bạch Xà Thơ Ngây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 2 - Chương 22: Yêu hận triền miên

Trong không khí âm默默 ánh sáng len lỏi lên thân thể yếu đuối trần trụi. Nàng không biết bản thân mình đã bị nhốt ở đây bao lâu chỉ biết kể từ cái ngày Ma Quân tàn bạo hại chết con nàng, lại nhẫn tâm cưỡng bức nàng từ đó đã không tới nữa.

Bạch Tiểu Du hiện tại chỉ là một người thường nàng không có pháp thuật nên mỗi lần đêm xuống cả hang động lạnh lẽo khiến nàng chỉ cười khổ.

Trên đất vết máu lưu lại đã khô, nhưng mỗi lần chớp mắt hình ảnh đứa bé kia chưa thành hình lại đến đòi mạng khiến nàng không dám ngủ.

Nàng xơ xác như người mất hồn ngày ngày chờ mong người kia sẽ tìm đến chỉ là hi vọng ngày một nhỏ nhoi. Nàng hận hân nhưng không hiểu vì sao lại càng yêu hân, từ cái giây phút nàng biết mình có mang nàng liền nghĩ nếu hân tới cứu nàng thì nàng sẽ tha thứ cho hân nhưng có điều nàng lại tự đánh giá mình quá cao rồi.

Hân không tới cứu nàng, hơn nữa con của nàng đã mất nàng còn bị Ma Quân nhục nhã.

Haha Bạch Tiểu Du ngươi là kẻ ngu xuẩn cũng đáng thương nhất thế gian. Tuy nàng đã không còn pháp thuật, không thể tự trốn khỏi đây, mà nàng cũng sẽ không đợi Mạc Thiên Lục Dã tới cứu nếu hân thấy nàng trong hoàn cảnh này sẽ thế nào? Nàng không muốn cho người khác nhìn thấy bộ dáng chật vật của mình nhất là hân.

Nếu như vậy chỉ còn cách cuối cùng, nàng sẽ phá hủy thân thể tự ép linh hồn ra bên ngoài, quá trình này đau đớn sẽ chẳng khác nào chết đi sống lại...nàng sẽ mất đi thân xác. Nhưng nếu gặp được vận may nàng sẽ tìm được cho mình một thân thể mới.

Mấy ngày nay nàng luôn suy nghĩ nàng biết trong vòng 99 ngày nếu nàng không tìm thấy được thân thể thích hợp thì nàng sẽ phải đi đầu thai, bắt đầu một kiếp khác. Nhưng nàng không sợ nàng muốn thoát khỏi cảnh ô nhục này, muốn phá hủy cái thân thể dơ bẩn này.

Nàng niệm chú, sau đó thân thể nóng bừng như muốn bị thiêu cháy từng mảng da của nàng nứt ra, máu ứa ra phun trào khắp mặt đất.

Rõ ràng thân thể phải rất đau đớn nhưng nàng lại không có một chút cảm giác. Nàng lấy trên cổ xuống chiếc ngọc bội Mạc Thiên Lục Dã đã mua cho nàng lúc trước ném vào vách tường đá khiến nó vỡ đôi.

"Nếu có kiếp sau...ta sẽ không yêu chàng." vừa nói xong câu này thân thể nàng liền bị nổ tung thành ngàn mảnh.

Tại một nơi khác, trái tim của Mạc Thiên Lục Dã đau đớn như bị vỡ vụn khiến hân khó thở.

"Haha ngươi biết không nàng ta đang mang thai" Ma Quân đầy đắc ý nói.

"Người nói gì?" Mạc Thiên Lộc Dã như không tin vào điều mình nghe, Bạch Tiểu Du đang mang thai con của hắn sao? Hắn không che dấu đi sự vui mừng.

"Người đừng đắc ý...đứa bé đó đã không còn nữa" Ma Quân cười điên cuồng đưa cho hắn một lọ thủy tinh chứa chất dịch màu đen sóng sánh.

"Người phải biết khi tiền cùng yêu kết hợp với nhau sẽ thế nào rồi chứ?" Ma Quân đánh một chưởng khiến lọ thủy tinh vỡ tan, chất dịch rơi xuống dính đầy mặt đất.

"Huyết Sinh?" Mạc Thiên Lộc Dã nhìn xuống liền nghĩ thấy mùi tanh nồng nặc của máu, nhưng loại máu này lại rất đặc trưng chỉ có thể là máu của kẻ nửa tiên nửa yêu.

"Người đã làm gì Tiểu Du? Đồ khốn!" Mạc Thiên Lộc Dã kích động la lớn.

"Người yên tâm, ta không giết nàng ta chỉ là đứa nghiệt chủng trong bụng nàng đã bị ta giết chết...hơn nữa hiện tại nàng cũng là nương tử của ta rồi" Ma Quân không nói dối, hắn chỉ muốn để cho Mạc Thiên Lộc Dã sống không bằng chết. Hắn chà đạp Tiểu Du chỉ là muốn trả thù.

"Cảm giác nàng dưới thân ta là hết gọi người tới cứu thật khiến ta thỏa mãn. Người biết không? Nàng nói nàng hận người, oán người vì đã bỏ rơi nàng. Nàng ta hiện tại sống còn đau khổ hơn chết haha"

"Tên khốn! Ta giết người!" Mạc Thiên Lộc Dã như không nghe được gì nữa liền nhào tới về phía Ma Quân. Bọn họ đại chiến 2 canh giờ liên tục, chỉ là lúc cả hai bên đều không phân thắng bại thì..

"Nếu có kiếp sau...ta sẽ không yêu chàng" bỗng nhiên tiếng của Bạch Tiểu Du vang lên trong tâm trí hắn, lời nói mang đầy oán hận trách móc hắn. Tim của hắn đau đớn cảm nhận được hơi thở yếu ớt của Tiểu Du. Nàng đang dần tan biến khỏi thế gian liên kết của hắn và nàng cũng biến mất.

"Tiểu Du không được! Nàng không thể!" Mạc Thiên Lộc Dã biết nàng đang phá hủy thân xác của mình, hắn cảm nhận được sự đau đớn thấu tim gan của nàng.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Bạch Xà Thơ Ngây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 2 - Chương 23: Vong hồn lưu lạc nhân gian

Từ lúc thân thể Bạch Tiểu Du bị nổ tung do dùng tu vi phá hủy kim thân, vong linh nàng lưu lạc nhân gian. Tất cả trí nhớ của nàng đều bị phong ấn lại khiến mình không biết bản thân là ai và muốn đi đâu. Chỉ biết nàng là một oán hồn nếu muốn kéo dài thời hạn hồn phách trên nhân gian thì chỉ còn cách là hút lấy dương khí người phạm.

Có những lúc hắc bạch vô thường muốn thu thập hồn phách muốn nàng đầu thai nhưng nàng không chịu dùng mọi cách để trốn đi.

Nàng không nhớ thân phận của mình, không biết mình phải làm gì chỉ biết bản thân phải hoàn thành một nhiệm vụ gì đó.

Sau 100 ngày, cuối cùng nàng cũng không thể nào tìm được thứ mình cần... Hồn nàng dần tan biến. Chỉ là đúng lúc đó một bóng đen đầy tà khí xuất hiện khiến nàng cười lớn, cười mãn nguyện.

"Ta biết sẽ tìm được nàng trước hắn" Ma quân phát tay truyền một phần nhô tu vi của mình sang nàng. Vì nàng không có thân thể, tu vi hắn truyền vào chỉ giúp nàng kéo dài sinh mạng.

"Người là ai? Vì sao lại cứu ta?" nàng không còn trí nhớ đương nhiên cũng quên tất cả chuyện mà kiếp trước hắn làm với nàng. Nàng là oán hồn chỉ thường xuyên hại người, vậy mà hiện tại lại có người muốn cứu nàng.

"Ta cứu nàng chỉ vì muốn nàng giúp ta" hắn muốn lợi dụng nàng, từ cái lúc quyết đấu với Mạc Thiên Lộc Dã hắn liền biết nàng xảy ra chuyện. Hóa ra nàng nguyện thân xác chịu đau đớn làm oán hồn chứ không muốn sống tiếp? Nàng là nữ nhân của Mạc Thiên Lộc Dã, nàng đáng bị hắn trừng phạt... Chỉ là lúc hắn cầm miếng ngọc bội vỡ làm nhiều mảnh của nàng lên, hắn liền biết mình sai rồi. Hắn đau lòng, đau thay nàng... Cũng có lẽ trái tim trong lồng ngực hắn thương xót nàng từ khi thân thể này bị hắn nhập vào hắn liền thấy khác lạ. Có lẽ chủ thể của cơ thể này đã yêu nàng đã xót thương cho nàng.

"Giúp người?" nàng không chút xúc cảm hỏi lại. Vì nàng không có thân thể nên hắn không biết nàng đang vui hay buồn. Nàng không có trái tim, lại không có đầu óc ai cứu nàng thì nàng sẽ trung thành với người đó.

"Trước tiên ta sẽ tìm cho nàng một thân thể mới" hắn vốn không muốn tìm một con người để nàng nhập xác. Vì tuổi đời của con người rất ngắn cùng lắm cũng chỉ được 80 năm, vì vậy hắn tìm cho nàng một thân xác của một tiểu hồ ly.

Phải biết hồ ly là loài vật thông minh nhất tu luyện dễ dàng nhất trong muôn loài.

Ma quân tìm xung quanh hồ tiên chờ đợi nguyên một ngày số hồ ly tới đây rất đông chỉ là tu vi quá thấp, con thì bộ lông lại không được đẹp. Cuối cùng hắn liền tìm được một con ưng ý có bộ lông màu đỏ tuyền trông rất đẹp, hắn liền dùng pháp thuật bắt lấy nó mang về.

Quả nhiên hắn đoán không sai dung mạo của tiểu hồ ly này rất xinh đẹp hiếm có. Sau khi linh hồn Bạch Tiểu Du nhập vào liền được hắn dùng 700 năm pháp lực của mình truyền tới để nàng hóa thành người.

"Thật đẹp" hắn cảm thán thích thú, nàng rất xinh đẹp quyến rũ khác hẳn trước kia ngây thơ trong sáng.

"Từ nay ta sẽ gọi cô là Hoài Lạc"

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Bạch Xà Thơ Ngây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 2 - Chương 24

"Hoài Lạc nàng phải nhớ nàng là nữ nhân của ta, dù thế nào đời đời kiếp kiếp cũng chỉ có thể là của ta" Ma Quân nắm lấy cảm nàng không biểu cảm nói, Hiện tại nàng không phải là Bạch Tiểu Du mà là Hoài Lạc của hắn.

"Được " Nàng vô hồn hỏi, từ khi nàng trở thành một oán hồn ngoài hắn thì chẳng có ai đối tốt với nàng.

"Ngoan" Ma Quân buông cảm nàng ra dịu dàng nói, nhiều khi hắn vẫn không hiểu vì sao lại làm một chuyện ngu ngốc như vậy. Hắn chưa từng rung động với bất kỳ một nữ nhân nào, nhưng đối mặt với nàng hắn không ngăn cản được trái tim. Nhưng hắn sợ một ngày nào đó nàng nhớ lại tất cả sẽ hận hắn...

Từ ngày đó Ma Quân và nàng cùng nhau tu luyện, cả hai đều là yêu ma đều dùng dương khí con người tu luyện pháp thuật.

"Hoài Lạc, vài ngày nữa ta phải bế quan..." Nàng ngoan ngoãn kê đầu lên đùi Ma Quân còn hắn dịu dàng vuốt ve từng ngọn tóc của nàng.

"Ta đã làm một kết giới xung quanh khu rừng này, Hoài Lạc nàng ngoan ngoãn đừng rời khỏi đây trước khi ta xuất quan được không?" Không hiểu vì sao lần này Ma Quân lại có dự cảm không tốt.

Nàng im lặng trầm tư bĩu môi đầy trẻ con.

"Nàng giận ta sao? Ta hứa sẽ nhanh trở lại" Hắn xoay người nàng lại đối diện với Hoài Lạc.

"Ta không có, chàng nhớ nhanh trở lại" Nàng mông lung nói hai tay vô thức ôm cổ hắn.

Sau khi Ma Quân bế quan nàng một mình ở lại nơi địa ngục sâu thẳm tối tăm nhất, thật buồn chán... Mấy tiểu yêu không biết vì sao mấy ngày nay đã trốn hết rồi.

"Đoàng!" Nàng giật mình một tiếng nổ lớn như muốn long trời nổ đất, không xong! Kết giới bị phá? Nàng lo lắng chạy tới nơi kết giới liền thấy một nam nhân mặc y phục màu xanh nước biển khuôn mặt đẹp đẽ khí chất tiên nhân khác hẳn về tà Mị của Ma Quân.

Mạc Thiên Lục Dã thu lại kiếm trên tay, ánh mắt sắc bén nhìn tiểu yêu trước mắt. Đương nhiên hắn không biết Hoài Lạc chính là Bạch Tiểu Du kiếp trước, hiện tại trong mắt hắn chỉ có hận thù. 7 năm qua hắn đã chịu nhiều đau đớn dày vò mỗi đêm đều nhớ tới Tiểu Du rồi không ngừng tự trách. Tiểu Du chết mang theo trái tim của hắn đi rồi, hắn sống tới bây giờ cũng chỉ là muốn giết chết Ma Quân.... 7 năm trước hắn bị trọng thương nặng là do Túy Mộ cứu hắn rồi mang hắn về xà tộc trị thương.

"Bụp" Trái tim Hoài Lạc liền lỡ một nhịp, hồ ly là loài có nhịp tim trầm ổn nhất, thậm chí một khắc mới đập ba nhịp vậy mà khi nhìn thấy nam nhân trước mắt trái tim nàng liền trở lên loạn xạ mà đập mạnh như vậy?

"Người? Người là ai?" Nàng ấp úng hai mắt mở to nhìn hắn.

Đối với nhân vật tiểu tốt như nàng công lực không quá 800 năm khiến hắn khinh thường muốn bỏ đi, nhưng thật sự ma trận nơi này quá phức tạp khiến hắn không tìm ra Ma Quân. Ánh mắt hắn quét lên người hồ ly nhỏ liền toát lên một trận sát khí.

Hắn lao tới trong chớp mắt đã xuất hiện trước mắt nàng, hắn nhanh chóng dùng sức bóp chặt cổ của nàng giọng nói như vũ bão.

"Ma Quân đang ở đâu?"

"Buông ra! Đau! Đau!" Nàng bị bóp tới khó thở sắc mặt trắng bệch, sau đó liền vùng đuôi tới muốn quất chết hắn thì...

"Aaaa" bỗng nhiên một tia sáng chiếu tới dưới ánh mặt trời, lưỡi kiếm sắc bén trên tay hắn vùng xuống dễ dàng chặt đứt ba cái đuôi của nàng.

Hoài Lạc đau đớn ngã quỵ xuống nhưng bị hắn dùng tay bóp chặt cổ nàng kéo lên.

Haha lúc hắn tới Thiên Nhai liền thông qua một tiểu yêu mà biết mấy năm nay Ma Quân đang cùng tiểu thiếp ân ân ái ái, nếu không nhầm là một tiểu hồ ly. Mà xung quanh nơi này chỉ có nàng là hồ ly vì vậy hắn biết nàng chính là tiểu thiếp đó.

Hận ý dâng cao, còn nhớ lời Ma Quân nói hắn đã hại Tiểu Du vậy thì hắn sẽ không nương tay với nữ nhân này. Cho Ma Quân biết cảm giác người mình yêu nhất bị hạ nhục, chịu đau đớn.

"Người thật độc ác!" Hoài Lạc đau tới muốn chết, bị chặt đuôi chẳng khác nào bị móc hết ruột gan nàng. Đau đớn cùng uất hận hơn hết người trước mắt cùng nàng cũng chẳng có quen biết.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Bạch Xà Thơ Ngây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 2 - Chương 25

Hoài Lạc ngất đi vì đau khi tỉnh lại liền thấy mình bị giam ở trong một hang động nhỏ đầy bụi bẩn, nàng yếu ớt động đậy liền thấy đau thấu tim dường như nói thoát khỏi đây cho dù đứng dậy nàng cũng không làm được.

Đúng lúc Mạc Thiên Lục Đã xuất hiện khiến nàng sợ hãi, uy lực của hắn còn khủng bố hơn Ma Quân rất nhiều, hắn bước tới chỗ nàng đang nằm sau đó liền dùng lực nâng nàng lên bóp chặt cổ.

"Tên khốn sao ngươi không giết chết ta luôn đi!" Hắn dằn vò nàng đầy đau đớn, chặt đứt đuôi nàng đối với nàng hung tàn.

"Nói! Ma Quân ở đâu?" Hắn hét lớn, ngày hôm nay hắn đã tìm mãi tại Thiên Nhai nhưng cũng không thấy Ma Quân.

Hoài Lạc im lặng không nói gì đôi mắt căm phẫn nhìn hắn, đời này nàng nợ ân của Ma Quân, nàng sẽ không phản bội Ma Quân.

Mạc Thiên Lục Đã ngăn ánh mắt này thật giống Tiểu Du của hắn, còn nhớ lần đầu hắn gặp nàng ấy ở hồ nước đôi bên dao đầu là hắn trêu đùa Tiểu Du lúc ấy nàng ấy cũng căm phẫn nhìn hắn như lúc này, đôi mắt ngân nước nhưng quyết không rơi lệ.

"Hừ ngươi không nói? Tưởng ta không có cách thu phục ngươi sao?" Mạc Thiên Lục Đã tưởng tượng cảnh Ma Quân đã hạ nhục Tiểu Du thế nào liền muốn dùng trên người nàng, nhưng hắn không phải kẻ tiểu nhân như Ma Quân nên hắn sẽ không làm vậy.

Trước hết nhốt nàng lại sau đó từ từ moi thông tin.

Đã ba ngày Hoài Lạc bị nhốt ở sơn động không ăn không uống.

Linh khí của nàng đã cạn kiệt sắp không trụ nổi nữa rồi.

Bỗng nhiên Mạc Thiên Lục Đã loạn choạng trở lại, hắn đang say... Ba ngày qua hắn dùng rượu giải sầu nhưng càng uống càng đau lòng. Hắn nhớ lại những kỉ niệm của hắn với Tiểu Du, đáng lẽ hai người sẽ có được hạnh phúc tất cả đều tại hắn hại.

Mạc Thiên Lục Đã tay cầm vò rượu đập mạnh vào tường đá khiến nó vỡ tan nhiều mảnh, rượu tràn ra ngoài bắn lên vơ vè của nàng. Rượu dính lên vết thương khiến nàng đau đớn kêu lên một tiếng...

Mạc Thiên Lục Đã chú ý tới thân thể nằm trên đất, nhưng bị hơi men lú lẫn thành Tiểu Du. Hắn bước loạn choạng tới phía nàng, có chút chóng mặt vài lần suýt nữa ngã xuống cũng may là giữ được thăng bằng.

"Tiểu Du? Tiểu Du là nàng sao? Là nàng phải không?" Ánh mắt hắn mờ mịt ôm lấy khuôn mặt của Hoài Lạc, cảm giác thật mềm mại biết mấy. Người trước mắt chắc chắn là Tiểu Du rồi, đã lâu hắn không gặp nàng.

"Ta không phải Tiểu Du buông ra" Nàng phản kháng, tên điên này lại muốn làm gì đây?

"Có phải nàng còn giận ta không? Đừng giận... Ta biết sai rồi, ta hứa sẽ đối tốt nàng cả đời" Chắc chắn Tiểu Du đang giận hắn rồi, Mạc Thiên Lục Đã đau thấu tâm can hồn xuống mỗi mọng của nàng.

"Ư... Không! Không! Không!" Nàng yếu ớt nói, nụ hôn của hắn thật đáng sợ không hề nhẹ nhàng như Ma Quân.

Hắn dùng sức xé rách bộ y phục trên người nàng vứt đi, thân thể trắng nõn mùi hương thoang thoảng rõ ràng là mùi của Tiểu Du mà. Hắn hôn khắp nơi trên người nàng đầy yêu thương nhưng cũng không cho phép nàng tránh né.

Khi hắn đâm vào bên trong khiến nàng la lên, thật đau! Móng vuốt của nàng đâm phập vào da thịt hắn muốn cào xé.

Mạc Thiên Lục Đã liên tục động thân, máu xù nữ dính trên phần thân ẩm áp khiến hắn càng điên cuồng. Rõ ràng lúc này hắn có chút tỉnh táo liền phát hiện người dưới thân không phải là Tiểu Du nhưng lại không thể dừng lại mà càng cuồng dã.

Có phải là tiểu hồ ly dụ hoặc hắn không?

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Bạch Xà Thơ Ngây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 2 - Chương 26

Trên thế gian này ai mà không biết hồ ly là loài chuyên đi mê hoặc nam nhân để hút dương khí? Chắc chắn tiểu hồ ly trước mắt này cũng đang tìm cách để hắn lâm tường nàng là Tiểu Du.

Đáng chết! Mạc Thiên Lục Đã nghĩ tới đây thân dưới càng động mạnh giống như muốn đâm chết nàng vậy.

"Đau! Đau quá! Van người dừng lại! Ta van người!" Nàng hấp hối nói, lần đầu tiên của nàng không ngờ lại là một tên không quen biết cường bạo. Nàng hận hắn! 7 năm nay nàng chung sống cùng Ma Quân hắn ta đối nàng rất tốt lại dịu dàng chưa bao giờ quá phận, cùng lắm là ôm ấp nàng mà thôi.

Ma Quân từng nói nàng còn nhỏ, hắn muốn đợi nàng lớn hơn sau đó cùng nàng thành thân mới động phòng. Hắn không muốn đặt đi trinh tiết của nàng quá sớm..

Hốc mắt nàng đỏ hoe, ánh mắt không hề có tiêu cự. Thật đau! Nàng rất đau, nàng không hiểu nam nhân này là ai có oán hận gì với Ma Quân mà đối xử với nàng như vậy. Hắn thật không bằng cảm thú!

Lời nàng vừa thốt lên khiến Mạc Thiên Lục Đã ngây ra, hắn không biết bản thân đã làm gì nữa... Vì sao? Vì sao? Hắn lại làm như vậy với nữ nhân khác? Hắn đã phản bội Tiểu Du của hắn.

Trong lòng Mạc Thiên Lục Đã gào thét trái tim quặn đau, hắn bật dậy nhanh nhất chỉnh sửa lại y phục sau đó liền bỏ đi.

Hoài Lạc nằm trên đất! Chẳng khác gì một xác chết không biểu cảm. Một cô nương chưa hiểu sự đời như nàng gặp tình huống như vậy thật khiến nàng thương tâm.

Gã nam nhân kia chỉ muốn chuốc giận lên người nàng, hắn chỉ muốn dùng cách thức ghê tởm nhất sỉ nhục nàng. Hoài Lạc cắn phần đùi tay nắm chặt bộ y phục trên đất mặc vào bỏ lê trên đất. Mạc Thiên Lục Đã vì vội vã nên đã quên tạo ra mảng chấn nhót nàng lại.

Đây là cơ hội cuối cùng của nàng, nàng không muốn ở nơi này cùng hắn. Dù toàn thân đau nhức thì sao? Cho dù có chết nàng cũng không chết ở đây.

Ma Quân chàng hiện tại thế nào rồi? Ta sợ quá!

Vẫn còn 72 ngày nữa hắn mới xuất quan. Hiện tại cho dù thế nào hắn cũng không thể đến cứu nàng.

Hoài lạc vừa chạy được một lát thì trời đất hoàn toàn tối sầm khiến nàng không phân biệt được phương hướng. Nàng tựa lưng vào một gốc cây, tay ôm chặt một chiếc ngọc bội trên cổ. Đây là ngọc bội của Ma Quân đưa cho nàng, có rất nhiều chỗ sứt nẻ, nàng nhớ lại năm tháng ở cùng với Ma Quân đó là tháng ngày nàng vui vẻ nhất hẳn là trời là đất của nàng. Nếu nàng chết hẳn sẽ đau lòng không? Hắn đã hứa sẽ lấy nàng làm thê tử nhưng cuối cùng lời hứa cũng không thực hiện được rồi.

Nàng ngã xuống chìm vào đêm tối tĩnh mịch.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Bạch Xà Thơ Ngây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 2 - Chương 27

Lúc Hoài Lạc tỉnh dậy, toàn thân đã mệt là nàng muốn động thân ngồi dậy nhưng bị giọng nói của người nam nhân khiến nàng giật mình.

"Đừng động dậy " Mạc Thiên Lục Đã lạnh nhạt nói, hắn ngồi bên giường đá quay lưng với nàng.

Hoài Lạc hệt hăng cùng đau khổ, nàng muốn giết hắn! Muốn băm xác hắn thành nhiều mảnh nhưng không thể.

"Vì sao ngươi lại cứu ta?" vì sao không để nàng chết đi, không phải hắn rất hận nàng sao? Bởi vì nàng là nữ nhân của Ma Quân. Vừa nghĩ tới đây nàng nắm chặt tay lại nhớ tới hành động cảm thú của hắn, đối với một cô nương trong sạch là thứ cần nhất nhưng lại bị hắn cưỡng bạo mà cướp đi.

Mạc Thiên Lục đã bỗng dưng người vài giây, hắn cũng không biết vì sao lại cứu nàng. Nhưng nghĩ cho cùng không phải nàng vô tội sao? Là hắn vô cớ chém đứt đuôi nàng còn cướp đoạt trong sạch của nàng. Nhưng dù thế nào hắn cũng không thể mềm lòng, hay nói lời xin lỗi với nàng. Đơn giản tiểu hồ ly là người đàn bà mà Ma Quân yêu....

"Cứu ngươi? Rất đơn giản ta hành hạ ngươi chưa đủ... Ta muốn xem tên kia yêu ngươi thế nào, ta muốn để hắn thấy người phụ nữ của mình chịu khổ" Hắn quay lưng lại, ánh mắt rét lạnh lóe vài tia sáng.

"Ngươi điên rồi! Ngươi không phải là người" Nàng kích động người trước mắt sao lại khờ nạn như vậy chứ?

"Đúng! Ta điên rồi... Là do tên đó ép ta điên!" Hắn gầm lên, từ lúc biết Tiểu Du của mình không còn nữa hắn đã điên rồi. Một đại tiên như hắn giờ nào khác gì yêu ma chứ? Hắn đã giết rất nhiều sinh mạng ác có thiện có. Mấy năm vì muốn truy tìm tung tích của Ma Quân hắn đã tới chân trời góc biển... Thật không ngờ Ma Quân lại ẩn nấp tại sâu dưới thung lũng thiên nhai. Hắn muốn xông vào giết Ma Quân nhưng tên đó lại bày bố ma trận cao thâm khiến hắn khó mà xông vào... Nhưng hắn biết pháp lực Ma Quân đang dần yếu đi, có lẽ vì hắn đã nảy sinh ái tình với nữ nhân này.

Mạc Thiên Lục đã quay lưng bỏ đi một mạch lần này sợ rằng nàng nghĩ bậy mà từ từ hắn mới dùng phép trói nàng lại.

"Tên khốn thả ta ra! Thả ta ra... Ngươi là kẻ khốn!" Vì sao? Vì sao ngay cả quyền tự do nàng cũng không có? Nàng hận hắn! Hận chết hắn.

Nàng bị nhốt trong động cả ngày lẫn đêm đều tối mịt trừ lúc có Mạc Thiên Lục đã hắn sẽ dùng một viên trân châu lớn phát sáng.

Mạc Thiên Lục đã hôm nay đã mang một con vịt béo về, hắn thành thạo vặt lông vịt làm sạch sẽ rồi dùng phép đốt một đồng lửa lên mang con vịt đi nướng. Hắn nhớ lại Tiểu Du thích nhất là ăn món vịt nướng lúc đó hắn thường nướng thịt vịt cho nàng.

Nàng ấy sẽ vui vẻ cắn một miếng lớn khuôn mặt hồng thuật khen hắn không ngót. Nàng ấy ngốc nghếch ngây thơ nhưng hắn lại yêu điều đó, hắn thường bắt nàng ấy đến khóc nhưng sau đó không nỡ lòng mà dỗ dành. Vậy mà đã 7 năm rồi, nàng ấy đã dòi đi nửa năm đây là lần đầu tiên hắn thấy mình bất lực như vậy... Là thần tiên mà lại không thể ngăn cản cái chết người mình yêu.

"Ngươi ăn đi!" Hắn bất giác cầm lấy vịt nướng đưa cho Hoài Lạc, nhưng nàng lạnh lùng quay mặt đi từ chối. Nàng sẽ không ăn đồ dơ bẩn hắn làm.

Hắn cười nhạt, nhớ lại Tiểu Du mỗi lần như vậy đã vậy đón lấy rồi cắn một miếng lớn. Hắn để con vịt lại chỗ cũ cũng chẳng buồn đụng vào một miếng, thói quen thật đáng sợ thỉnh thoảng hắn cũng sẽ nướng vịt sẽ ảo tưởng Tiểu Du vẫn còn ở bên hắn...

"Ngươi biết không? Nàng ấy thích nhất là ăn vịt nướng... Mỗi lần đều năn nỉ ta làm cho nàng" Giọng hắn dịu đi khi mỗi lần nhắc tới Tiểu Du.

"Chuyện này liên quan gì tới ta chứ?" Nàng khó chịu.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Bạch Xà Thơ Ngây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 2 - Chương 28

"Không liên quan tới ngươi?"

"Nếu không phải tại Ma Quân nàng ấy cũng không chết! Tất cả đều tại hắn." Hắn lạnh lùng nói.

"Chàng ấy tuy là yêu ma nhưng là người tốt, chàng ấy sẽ không hại ai... Ngươi nói dối!" Nàng giận dữ, Ma Quân đối nàng rất tốt. Hắn sẽ không phải là người xấu đâu.

"Vậy sao? Là ngươi ngu ngốc hay hắn che giấu quá tốt? Ngươi phải nhớ là yêu ma, nhất là vương của ma giới sẽ tốt ư? Nếu hắn là người tốt thì đã không bắt Tiểu Du cũng sẽ không... Sẽ không làm nhục nàng ấy, sẽ không giết con của ta và nàng ấy!" nhớ tới người mình yêu, đứa con chưa thành hình của mình chết đi khiến hắn khó sở.

Tất cả đều tại hắn, nếu lúc đó hắn cương quyết cứu nàng bất chấp tính mạng thì nàng sẽ không...

"Ngươi nói xem làm sao để ta không hận hắn được đây?"

"Vậy chuyện này liên quan gì tới ta? Không phải ngươi cũng... Cũng đã làm nhục ta sao?" Nàng cắn môi dưới, thật sự nàng không hiểu vì sao tất cả chuyện này lại đổ lên người nàng chứ?

"Ta hỏi một lần nữa Ma Quân đang ở đâu? Nếu không nói ta sẽ có cách khiến cô phải chịu đau khổ hơn"

"Ngươi không phải thần tiên sao? Nhưng... Vì sao ngươi lại độc ác như vậy? Ngươi dày vò một nữ tử yếu đuối thì liệu có phải trang hảo hán nữa không?"

Mạc Thiên Lục Đã chẳng buồn nói chuyện với nàng liền dùng thuật khiến nàng không nói được nữa.

Hoài Lạc phần nộ trùng hấn, ngàn lần vạn lần chửi rủa hấn.

Lúc này tại một nơi khác Ma Quân sau khi tu luyện xong liền xuất quan, chỉ là trong thời gian hấn phong bế với thế giới bên ngoài tất cả mọi chuyện hấn đều không hề hay biết.

Trở về nơi ở của mình, tất cả mọi thứ đều bị phá hỏng tất cả tôn tử của hấn đều biến mất. Hấn la hét gọi tên Hoài Lạc nhưng chẳng thấy nàng đâu liền vội vã đi tìm.

Không biết từ đâu một tên tiểu quỷ đi tới, quỳ trước mặt hấn.

Ma Quân nhắc hấn lên giận giữ hỏi.

"Nàng ấy đâu?"

"Ma Quân là người..." Tên tiểu quỷ sợ hãi sau một lúc mới lên tiếng " Tiểu thư Hoài Lạc bị một tên rất mạnh mang đi rồi... Hấn phá hủy mọi thứ muốn tìm ngài... Nhưng không tìm được."

Ma Quân gầm lên tức giận ném tên tiểu yêu quái ra xa, sau đó đi tìm Hoài Lạc.

Mạc Thiên Lục Đã đang ngồi vận khí, bỗng một viên minh châu bay tới thẳng về phía hấn như muốn tấn công. Mạc Thiên Lục Đã mở mắt nhanh chóng tránh đi, viên minh châu nhanh chóng bị hấn tung một chưởng vỡ tan tành.

Hấn mỉm cười.

"Cuối cùng ngươi cũng xuất hiện?" Hấn đi tới chỗ Hoài Lạc nhắc nàng bay lên đi cùng mình gặp Ma Quân.

Bên ngoài hang động. Ma Quân vận một bộ y phục màu đen, toàn thân toát lên yêu khí.

"Haha cuối cùng ngươi cũng tới đây nạp mạng?" Mạc Thiên Lục Đã tung một chưởng tới, đều bị Ma Quân tránh đi.

Ma Quân nhìn Mạc Thiên Lục Đã, sau đó quay sang nhìn Hoài Lạc thấy nàng thân thể suy nhược khuôn mặt trắng bệch liền giận giữ gầm lên.

"Ma Quân? Chẳng tới rồi?" Hoài Lạc yếu ớt.

"Thả nàng ta ra!" Ma Quân gầm lên.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Bạch Xà Thơ Ngây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.